This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

Dette er en digital kopi af en bog, der har været bevaret i generationer på bibliotekshylder, før den omhyggeligt er scannet af Google som del af et projekt, der går ud på at gøre verdens bøger tilgængelige online.

Den har overlevet længe nok til, at ophavsretten er udløbet, og til at bogen er blevet offentlig ejendom. En offentligt ejet bog er en bog, der aldrig har været underlagt copyright, eller hvor de juridiske copyrightvilkår er udløbet. Om en bog er offentlig ejendom varierer fra land til land. Bøger, der er offentlig ejendom, er vores indblik i fortiden og repræsenterer en rigdom af historie, kultur og viden, der ofte er vanskelig at opdage.

Mærker, kommentarer og andre marginalnoter, der er vises i det oprindelige bind, vises i denne fil - en påmindelse om denne bogs lange rejse fra udgiver til et bibliotek og endelig til dig.

Retningslinjer for anvendelse

Google er stolte over at indgå partnerskaber med biblioteker om at digitalisere offentligt ejede materialer og gøre dem bredt tilgængelige. Offentligt ejede bøger tilhører alle og vi er blot deres vogtere. Selvom dette arbejde er kostbart, så har vi taget skridt i retning af at forhindre misbrug fra kommerciel side, herunder placering af tekniske begrænsninger på automatiserede forespørgsler for fortsat at kunne tilvejebringe denne kilde.

Vi beder dig også om følgende:

- Anvend kun disse filer til ikke-kommercielt brug
  Vi designede Google Bogsøgning til enkeltpersoner, og vi beder dig om at bruge disse filer til personlige, ikke-kommercielle formål.
- Undlad at bruge automatiserede forespørgsler
  Undlad at sende automatiserede søgninger af nogen som helst art til Googles system. Hvis du foretager undersøgelse af maskinoversættelse, optisk tegngenkendelse eller andre områder, hvor adgangen til store mængder tekst er nyttig, bør du kontakte os. Vi opmuntrer til anvendelse af offentligt ejede materialer til disse formål, og kan måske hjælpe.
- Bevar tilegnelse
  Det Google-"vandmærke" du ser på hver fil er en vigtig måde at fortælle mennesker om dette projekt og hjælpe dem med at finde yderligere materialer ved brug af Google Bogsøgning. Lad være med at fjerne det.
- Overhold reglerne
  Uanset hvad du bruger, skal du huske, at du er ansvarlig for at sikre, at det du gør er lovligt. Antag ikke, at bare fordi vi tror, at en bog er offentlig ejendom for brugere i USA, at værket også er offentlig ejendom for brugere i andre lande. Om en bog stadig er underlagt copyright varierer fra land til land, og vi kan ikke tilbyde vejledning i, om en bestemt anvendelse af en bog er tilladt. Antag ikke at en bogs tilstedeværelse i Google Bogsøgning betyder, at den kan bruges på enhver måde overalt i verden. Erstatningspligten for krænkelse af copyright kan være ganske alvorlig.

Om Google Bogsøgning

Det er Googles mission at organisere alverdens oplysninger for at gøre dem almindeligt tilgængelige og nyttige. Google Bogsøgning hjælper læsere med at opdage alverdens bøger, samtidig med at det hjælper forfattere og udgivere med at nå nye målgrupper. Du kan søge gennem hele teksten i denne bog på internettet på `http://books.google.com`

Kjøbenhavn.

g- og Papirhandler F. H. Eibe.

et hos Louis Klein.

1852.

en Forklaring,
Fortrin, at det
vil kunne forst
saadant Skues
at berige Æst
blot udbede m
mindste saalæn

fra Fyuand.

ommer.

iverhans, udbrudt Slave.

Baarden Strandbjerg og i

—

ıer.

erhans, udbrudt Slave.

)aarden Strandbjerg og i

Naa det gli

Ja naar m
har krøbet om
Mad, saa er m
at da jeg kom
kunde have ædt
skal ikke være b
sald. — See saa

Velbekomme

je og Varer.

er.

je Varer. Og de tre Mark,
ted paa Vejen?

1 8.

t mig dem sammen i Kon-
t. Og Varerne var da
min Uniform var baade
Jernstrømpebaand, du —

r.

jæde — ja hvad skal jeg

enge og Varer.

eer.

ilige Varer. Og de tre Mand,
Sted paa Vejen?

ans.

igst mig dem sammen i Kam
det. Og Varerne var de
r min Uniform var bande
t Jernstrømpebaand, du —

eer.

enkjæde — ja hvad skal jeg

Men hvad vil d
du ikke mere?

Jo hør nu
vek som snareſt,
Levebrød, det fø
jeg laa dernede v
— det var lige
saaet disse Pjalte
Kammerat; han
og skal seile til S
mig da til ham
hørte, hvordan
Knuder, skjøndt
paa Briggen. W

at ſtaane dig længer. Jeg
Retten om dig, min Ven.

ſeer.

nig ikke.

ans.

du ikke hjælper mig, kommer
iformen.

r (politi).

du ikke, for ſaa har du
ngang ſlipper ud igjen.

ins.

ikke ſaa tosſet endda. Jeg

, naar du ikke hjælper mig
e at skaane dig længer. Jo
Retten om dig, min Ven.

Peer.
mig ikke.

Hans.
3 du ikke hjælper mig, kommer
Uniformen.

eer (politi).
r du ikke, for saa har
engang slipper ud igjen.

Hans.
i ikke saa tosset endda. Jo

Au ja — h
og det maa han
men farlig godt
saa dum, saa de
der altid siger ha

Det var god
Hvad er det fo
ved Skoven?

Det er vor
der, hvor Asses

Hvad er de

I den: Leverandøde?

ns.

Vi bliver dog kun til hvad
eller — hvad han hedder
ager. sgu ikke os paa Raad
Plet, og saa kan vi kun
t er. Jeg har nu altid
det kan jeg ikke gjøre for,
paa Amtstuen kunde ikke
u. syns saa, at det maatte
ave pjaltede Embedsmænd,
vad der manglede. Men

r.

e vel være mulig, Ra
l den Levemaade?

rs.

Vi bliver dog kun til hva
eller — hvad han hede
kager sgu ikke os paa Ma
Plet, og saa kan vi fin
et er. Jeg har nu alle
, det kan jeg ikke gjøre for,
paa Amtstuen kunde ik
nu, hvem saa, at det maatte
have pjaltede Embedsmænd,
hvad der manglede. Na

Nej!

Du kan jo b
Hvad, lille Peer
faae dem igjen m

Nej!

Aa saa rejs
have noget at b
Kjæltring.

Vi ikke mere
med Skikkelighed.

?

Jans.

hvem taler om sin egen For-
Knuden af det, at vi er saa
de andre, men det svider til

Peer.

da spørge, hvem I hjælper?

ans.

t i dit tykke Hoved, at naar
aa bliver mange Menneſker

Jeer.

ytte? Hvad Nytte har du N
?

ans.

vem taler om sin egen Fo
Knuden af det, at vi er fø
de andre, men det svider i

Jeer.

da spørge, hvem I hjælper!

ans.

i dit tykke Hoved, at naa
aa bliver mange Mennes

Ja det er
da sætte sig ned

Ja men d
være os —

Thi hele den
før efter
Dommer i R
maa d
Ei Stokkemæ
Hundene
Vægtren maa
sin Pi
Saaledes leve
af vor

Beer,

du kun, for saa gjør du dog

ans,

(griber ham i Kraven) Jeg staa-

leer.

(river sig løs) Lewel, Hans!

ed af ... Spøgelse
ortjener det min Sjæl ...
g jeg beder dig derom. Gi

Man har
Buret ton
Øvrighede
nu m
Hver en
„Pas paa
hver Betj
Øyt!

esr.

u kun, for saa gjør du dig

ans.

(griber ham i Kraven) Jeg ...

Rundt i
„Skiderj
Huſets F
men
Damerne
„O Gud
Og men
ſmu

eer.

(river ſig løs) Lewvel, Hans!

ieligheder, men hans Nær-
ſe Snakſomhed har fordær-
ryk. Jeg vil haabe, at det
finder mig her. — Det er
der er ingen Ro paa mig.
ſaadan Sympathi med det
ldrig en ſaadan Trang til
rømme med den; jeg har
an for at gjøre det maa
Paradiis — ja ſom Adam.
den blaae Himmel frem.
Dag og ſtirre op i disſe
te, der ſidder? det er nok
en.

evindelige Lystighed. Jeg
el efter rigtig at fordybe mig
omne igjennem, rigtig at leve
nmeligheder, men hans Nær-
løse Snakkesomhed har forder-
otryk. Jeg vil haabe, at de
n finder mig her. — Det er
t, der er ingen Ro paa mig
en saadan Sympathi med de
aldrig en saadan Trang til
drømme med den; jeg har
mman for at gjøre det saa
i Paradis — ja som Adam
er den blaae Himmel fra
eel Dag og stirre op i dibse
sorte, der sidder? det er mig
den.

Bestandig f

Naa naa,
blive muggen or
de to sidste D
bange for, at di

Tilgiv mig

Ja lad os
Maaltid. (sætter
tag for dig af

ſt appelſinige Skikkelsbær. Du
ven; ſom jeg kunde ſpørge om
i tog jeg dem uden Lov. Det
!

ɔ æk (ſpiſer).

have ſkaffet dig Ubehagelig-

ɔ e r l ø v.

Paa en Fodreiſe tager man
kelsbær. Men det er ſandt —
rfor du før tog ſaa glad

mindste fik min sultne
ignere paa Middagsmaden
appetitlige Stikkelsbær. D
; som jeg kunde spørge m
og jeg dem uden Lov. D

k (spiser).

have skaffet dig Ubehagel

r l ø v.

Paa en Fodreise tager m
sbær. Men det er sandt-
or du før tog saa

ingen Tid til.

Men man rej

Aa nej vist g
skal man ligge paa
get ganske andet a

Man maa reise
alle Lænker, der
man som Fugler
for at glemme d

n Aand
de Baand
n Nakken og Staven i Haand.

3.

om aldrig faaer Fred,
e Hemmelighed:
o og aldrig forkuyt!
aet, fætter strax man et nyt
gsles et enkelt Minut,
s i en Dejlighed stødt,
e sin Aand
nde Baand
Nakken og Staven i Haand.

j bæk.

har Ret; men saa bliver jeg

Saa vil jeg f
(tager dem ov af Lomm
gen) Nu skal vi da
Det Rum er tomt,
det — det er ogsa

Ingenting! de

Nej der er ø
faldet ud i din Lo

Nej der er ik
engelske Mønt.

:k.

:yst til.

v.

:t er ogsaa det samme—
)i er paa Knærne, saa
t fægte sig frem. Hvad
g hos en Familie i Ra-

k.

mig paa.

).

øre? (bladet i Tegnebogen)
· undtagen en Rose.

jbæk.
en Lyst til.

erløv.
en det er ogsaa det samme-
at vi er paa Knæerne, i
er at fægte sig frem. Hv
ere sig hos en Familie i B

Fjbæk.
dlade mig paa.

erløv.
saa gjøre? (bladet i Tegnebo
erste — undtagen en Rose

Det er hver
Den Middag da
gaaet ind i Kroe
Vognstegen blev ri
ved Siden af Lan
kjørende forbi —

Og i den? —

Sad mange
mig, men iblandt
finde har seet.

ø v.

e l.

ø v.

ham Roſen) Værſgo! Ikke
entyr kan jeg ogſaa op-
gang at vide, hvor hun

k.

, at Vognen var fra

ode Klæder.

Utaalmodighed, men Ejbæk be-
:avshed).

[. til Ejbæk).

nde med den Slags Viser.

s.

ret saadan, som jeg vil,
) jeg med Glæde,
de skal bydes ind dertil,
de kan æde;
)il tre hele Dag' i Rad,
r dog Hjertet glad,
)erpaa spendere.

t af mig vil vide.
ret sin allerbedste Fryd,
ade Stræbsomhed og Dyd
af gode Klæder.

tret Utaalmodighed, men Ejbæk
m Tavshed).

(aff. til Ejbæk).

Ende med den Slags

Hans.

3.

e en ret saadan, som jeg vil.
ryllup jeg med Glæde,
nder de skal bydes ind dertil,
get, de kan æde;
g Spil tre hele Dag' i Ræk,
n giør dog Hjertet glad,
lidt derpaa spendere.

skulde lede op, for

Nej hende ha
mig, hvorlangt vi

Til Strandbje
er vel fra Kjøbenh

Ja vi er. Hv

Aa der er et

l ø v.

indbjerg?

n s.

am ikke?

l ø v.

ikke om det. Hvem er

l s.

t.

ø v.

erlov.
Strandbjerg?

Hans.
r ham ikke?

erlov.
jeg ikke om det. Hvem

Hans.
oren.

erlov.
or?

er det en Bog? de

Ej

Det er en Te

Naa saa det
Bladene ud? Aa
med Guld paa?

Hvad vil du

Aa jeg vilde
det er min Kjæref

kriue med? Vi har to
ene? (giver ham det).

Skam. Ja naar De
De bare gaae op der-
være sikker paa, at De

Familien af?

og hun er værd at see,
nenneske, som der kan

at skrive med? Vi har
)e det ene? (giver ham det.

ans.

er en Skam. Ja naar
l skal De bare gaae op
kan være sikker paa, at

rløv.
ellers Familien af?

ans.

l — og hun er værd at
vindemenneske, som der

Hør bi li
ræger i Lommen,

Værsgo,

Eib

Raa Eib

nogen. anden Rolle end

tte nogle Bolker paa
tet af Jylland, hvor
uhver. Men lad os
om du vil! Jeg veed

(de gaaer.)

em).

g skal gjøre.

(gaaer.)

sſohn = Bartholdy.

1

Billed herinde
teligt ſtaae;
d jeg dog binde,
dem tynge maa.
modig jeg venter,
g bliver forſkudt,
isbed jeg henter,
g ej har brudt.

2.

u r a.

a fortænke,
ventet og brat,
d jeg trænke
til mig har ſat.

De troer altſaa

Farvel, Verm

Det er en nyl
ſtruethed klæder he
hende, faaer jeg
vi nu ſnart ſkulde
den den eneſte F

hanne.

veed De lige-
som hun, der skrev.

3.

rmund.

ar forfeilet,
e selv —

hanne.

Aa Snak!

er forseglet
e Oblat og Lak.
ved ligger
lt Laas garveert;
sikker,
eklareert.

Nej, Frøken H
sindighed Den vild.
kommet, da det sikk
hvortil jeg mangl

Aa bild mig ik
det — blot Underskrif

Ja værseartig!
(lægger Brevet i sin Tegnebo

re Synet af Dem, og

nd.,

for Deres Venten og for
e mig selv den Glæde at
de for at forskyrre Fruen

at satisere over? Krans
at han har saa ganske
Henseender har skarpere
og derfor forsmaaer han
im Hjælp. Er der noget

t ſtolte og for mega
være Synet af Dem,

nund.

e. for Deres Nærvær
tede mig ſelv den Glæ
gtede for at forſkyre
r.

rue.

det at ſatisfere over? Kr
kke, at hun har saa ga
visse Hensseender har kun
ne, og derfor forsmaaer k
de min Hjelp. Er det

"vanskeligt at overh

Ja det kan. J
Jeg vilde hellst tag
jeg ogsaa paa i
gjøre, man maa

Ja Kammer
at holde Tøjlerne

Ja — ja
maar de har gjor
man aldrig faae

ede i Kalvebæk," [illegible]
svarede ganske ugeneert: „J
var ikke mig." Hvad
te paa min Kone og sagde
ikke faae Ole Peter til
ikke hvad jeg skal gjøre.'

und (som før).
en virkelig ikke, hvad De

erans.
det jo nok, men min Kon
d Forretningsmand. Og
skal nok hitte paa Raad,
l ham og siger — ja hvor
Helene! hvordan var det
at fange Ole Peter?

De

Goddag, søde
saalænge? du seer

Jeg befinder m

Er Assessoren

Fader — nej

nd.

r! Haae vi saa ikke

ns.

te, hvad jeg skal hitte

nund.

hitte paa det?

ans.

men —

rue.

n Mags Folk, der holder

som nylige er en

brudt ud.

Uh, hal! vare d

De kan være

beskytte Dem ved Lo

Og ved Deres

Ja — ja det

meget berygtede og

Krans.

det har jeg aldrig tænkt paa.
to Forbrydere er brudt ud af
ir faaet udtrykkelige Ordre til at
: formodes at befinde sig i denne

Johanne.

skrækkeligt!

Krans.

e bange, stol paa mig! Jeg skal
enneste formaaer.

vedligeholde denne Kor

jeg aldrig tænkt
dere er brudt
otrykkelige Ordre
at befinde sig i

Det er sandt —
over disse Gavtyve
Dem ivare. (føler i fine
Har du ikke Signalem

Nej, du tog det.

tol paa mig! Jeg
naaer.

Det er da slemt
Hvad skal vi saa gjør

em igien.

(til Krans) Du har

allerede hort?

Men tjær

blive her iaften.

e ikke, saa gierne jeg

See dog!

Onkel

nu de

live.

Hans.

r det var ikke Hindbær, jeg havde; det
er.

Krans.

r ligemeget! fik du da ikke dine Skil

Hans.

nen det gik ikke saa rask, for jeg sad
e, og saa kom der en og kjøbte en Pot
r en og kjøbte en halv Pot, og det blev
, inden jeg blev færdig. Men endelig
vene tomt, og saa tænkte jeg: nu er
t gaae hjem — og saa gik jeg.

le ſkrevet det.

Krans.

er ſandt — hvad ſkal man gjøre? (falder)
Aa nu er hun jo ude — Hm hm! her
et en fin Mand, ſom ſkrev det Brev?

Hans.

- ja hille den, hvor fin han var! Han
ok ſaa fin ſom Deres Almægtighed. —
gaae?

Krans (grublende).

maa blive — ja det maa du — bi lidt —
revet — nej, du maa gjerne gaae.

8.

vide, Deres Almegt

Ja men Herregu

ns.

vad skal man gjøre?
n jo ude — Hm h
and, som skrev det Br

Det kommer du i

Men Deres Gefa

ans.

n, hvor stiin han var!
som Deres Almegtighe

Mel. a

De maa
hvor det
dem, som iaften
skal her j
saa vil de
for Angst og S

s (grublende).

— ja det maa du — ji
ej, du maa gjerne gaa

gaaer,

Maneer.

nd til Hjerte gaaer,
som et Faar.

n S.

)pe;
rklippe
kaaer.

3 (afsides).

paa en anden Maneer.

3.

ende Høflighed).

)nde,
)de
vam som en Hest;

Sig, var

Jo!

Naa

de ind, at det er en Mand,
vad skal jeg nu gribe til?
Haand, saa siger hun, det
efter hende, saa bliver hun
; tager jeg strax til Strand-
det Skriveri færdig i rette
aade hende og Sognefogden
t bliver nok det raadeligste
a tage til Strandbjerg. —
Birkedommer, naar man har

(gaaer).

som sees i Baggrunden med
i Venstre Træer, der ogsaa vil

t paa ham; men h
naar Mennesket gjør
nd, at det er en Ma
o skal jeg nu gribe
and, saa siger hun,
er hende, saa bliver
tager jeg strax til Str
et Skriveri færdig i
de hende og Sognefo
bliver nok det raade
tage til Strandbjerg
Birkedommer, naar man

(gaaer).

som sees i Baggrunden
il Venstre Træer, der ogsaa

Jo det er den

Ja den er til
nogle af mine Venn
Smag, raadet mig
jeg kunde ikke gjøre
som rørte sig deri
ikke finde sig deri.
Træer ikke paa den

Jo, de gjør

Perspektivisk!
Ord! perspektivisk

Herlov.

sfessor.

nemlig Havekunsten eller det
ri. Og det er jo en Kunst,
t i selve Biblen. Hedder det
al dyrke og forskjønne Jorden?

Herlov.

ordret saaledes.

sfessor.

Meningen. Jeg har nu den
visnok er den bedste Lær-

og Talent for den skjønne

løv.

sfor.
mlig Havekunsten ella
Og det er jo en Kun
selve Biblen. Hedder
yrke og forskjønne Jorde

løv.
ret saaledes.

sfor.
ningen. Jeg kjør
snok er den bedste

Princip, at det
Men da jeg kor
daarligt besørget
frem og saa var
Udsigt end i en

I saa Fa
herude.

Hahaha!
her bleven gan
modbevid. Me
Hr. Ejbek?

der gaae ſtille af med det.

lsesſor.

har Ret! det kan man ogſaa
:t er nogle dybe Øine, han har.
paa, at han er Digter.

Herlsv.

ikke.

esesſor.

være vis paa — det ſaae jeg
g har kjendt flere af disſe unge
ıdan: udvendig rolige, tilbage-
en naar man ſeer dem gjennem
s Dyb — lutter Ild! Det er

fesſor.

ar Ret! det kan man ogs
er nogle dybe Dine, han k
ia, at han er Digter.

erlsv.

ke.

fesſor.

re vis paa — det saae
har kjendt flere af disse m
in: udvendig rolige, tilby
naar man seer dem gjen
Dyb — lutter Ild! Da

tilbudt ham at vise

Naa saa De
væsenet?

Ja overmaade

Nej De er d
seligt ungt Menne
hvad det bør være
Videnskab fremfor
den meest praktiske

sſor.

løv.

e kan jeg indeſtaae, han
ted. Det er ham, der
vi ſkulde hen at ſee det.

sſor.

mig ret kjært! Jo
er det mig. Her er
eresſere Dem. Og
, ſaa kan De ikke
Niece, for — uden at
lille Pige.

nne.

gget! Hr. Herlov,

(hun og Herlov gaae.)

Sy

Aſeſſor. Frue og

Ah, der er jo
udſigt.

Ja denne Plet
Ejendommen. Synes
ſtaae nedad Skrænten,

Perſpektiviſt! Ne
de for lavt.

Det er nok De
det er netop ſaaledes

Vermund.

Asfesforen da vis paa, at de er
or?

Asfesfor.

mere, end de udgive fig for.

Vermund.

Frue.

lvrig være forklædte Prindfer?

Asfesfor.

e, lille Frue! De er det, der er

d.

n da vis paa, at k

for.

nd de udgive sig for.

und.

ue.

ære forklædte Prindser!

sfor.

le Frue! De er det, da

As

Jo

i Jylland en Herrego

Ver

Raa ja — saa maa
vel være dygtig for

Men saa den anden

As

han bli'er nok et G
thi dybt i hans In
gjære der store Id

ermund.

ndrighed kan finde nogen Ti
nin Ringhed kan producere

ſesſor.

a beſkeden — vi kjende
(gaaer.
er.

e Scene.

Vermund.

ue.

r har De egentlig saa

Hemmeligt! hv
mig altid, ſom jeg

Dog ikke denne
Laura?

Laura — fejler

O De løber i
ſelv foreſlaaet Dem
nogen ældre Inklina

Nej, det veed
aldrig faldet mig in

at høre lidt af en Samtale
om ikke kunde aabet end for-
g iforveien havde om Deres
skab.

mund.

:ue.

, at De havde rallleret lidt
ge kjender, en vis Kammer-

nund.

Jo — netop
Bebrejdelsen. For
ærlig mod Dem. J
ore lidt af en Sam
fe kunde andet end
vejen havde om De
De dog havde Re
som De kun ved
lægge.

Ja man maa
d.

Ja men det
t De havde raillere
fjender, en vis Kam
for — oprigtig t
aflægge Deres M

n d.

Ja det kan

Frue.

ære Dem til Nytte —

rmund.

g havde egentlig tre Ti
et første, at De vilde

Frue.

ia.

rmund.

g bede Dem hjælpe mig
nter fra Halsen; for

om De gik ind til

Verm

Nej, Frue! jeg
det nyttige.

Haus

Det var da en o
om saadan to Perſone
Aa — Menneſkene
ger er de tilhobe, n
Kjæltringer, og jeg
lidt! jeg kan blive

a, som han er ...
e, saa bortdunster ...
ylden da hans eller min? ...
nmen med flere og hører ...

–

...te Scene.

: op fra Strænten i Baggrun...

aura.

Fjbæk.

aura.
ved Stranden?

–

...ul sjues det mig ...
da hele den øvrige ...
endnu som det evigt ...
sen lyder i mine Øre ...
om den samme Læng ...
Ja, Frøken, De er ...
i en sagdan Egn og ...

Ja jeg paaskjø...
smukt; men hvor vel ...
kan man ogsaa unde...

Saa? efter det ...
da det er jo nigtignol...

ıoget klarere, noget mere
nig vaarligt, men —

: k.

fuldkomment. De mener,
ere og friskere Indtryk af
for hører hun bedre, end
l Samtale end til Bøger.

ı.

noget, saa har jeg altid

f.

ikke ganske som Eremit.

ne Dyg
sig nøje med de
noget klarere, noget
r mig daarligt, men

jbæk.
m fuldkomment. De
ldigere og friskere Indt
derfor hører hun bedr
re til Samtale end til

aura.
læser noget, saa har jeg
e om.

jbæk.
heller ikke ganske som

netop derfor holder sa

Men kommer he

Nej, her komm
havn og deriblandt
veed ikke, om det
for at more sig, ell
det og ikke vil spild
de Gange jeg har
interesserede mig, h
afærdiget mig me
De kan troe, naa

e blot har hørt Dem,
Og hvis jeg maatte
ve mig Lov til at

ura.

ret have Tak for. D
odt kan lide; De er
hør, jeg faaer et

fvansk Folkesang.

1.

at saa dejligt
ved Stranden,
em dejligt,
med hinanden.
vi gaae?

L

Saa maa De al
reentud.

De ha
Saadan en After
Kan kun fra H

Lad os
Tusmør

Bølgen
hvidskent

os gaae! (de gaaer)

te Scene.

kommer frem).

ende). Tro ham ikke, mi
ſen. — Aa man mag
kkers lavt til Loſted
e, hvor den Birkedom
ar giort en dum Stry
e Fyrene ved Ringe
ſkulde da vel ikke

Nej, det er det dog
Dem, ſaa interesſerer

Aa fy, hvor kan
det lader altſaa til,
med hvad vi har ſeet.
De ønſker?

Om der er mere
tilbunds i Tingene, ſa
mere.

Saa?

løv.

ække sig rigtignok noget vi
jeg begynder at blive for
Planer for Fremtiden.

nne.

ede Dem morsomt. Men
af Dem at spekulere paa
r med mig.

øv.

fornuftig —

ine.

Ikke sandt?

Herløv.

Fortrække sig rigtignok no
m, jeg begynder at tr
Planer for Fremtiden

Johanne.

a klæde Dem morsom
sligt af Dem at spørge
taler med mig.

Herløv.

er saa fornuftig —

Johanne.

Det skal da vo

Ja, vi Jyder

Men troer De

Jo, den Gaml
ger mod Rimelighed

af Du Ven.

1.

passe maa,
svigte;
holder paa,
igte.

Hanne.

erlov.
Og Elden ei stille,

Hanne,
Saa bli'er det stille.

H
At jeg fundet ha
en fortræffelig Pige.

Jo
Sy, ti dog stille!

H
De
Lov til at tale.

Jo
Me
Huft, at til Omsvob
li' os dog sat, hvor

J
Jeg tag'er sat, hv

erløv.

vi ſamles igjen,
t vaa den? :,:

hanne.

t vaa den.

de Scene.

Vermund. Frue.

rue.

ogſaa været ude at ſpadſere?

anne.

de i Mejeriet.

Vi her lagde

rløv.

vi samles igjen,
paa den? :,:

Hanne.

:t paa den.

ide Scene.

Vermund. Frue.

Frue.

ogsaa været ude at

Hanne.

nde i Mejeriet.

Saa? (til Herlov)

Ja hvis Frøkener
blive mellem os.

Aa fy — De er

Fem

De For

Asses

Hvis du skal br
skynde dig lidt, for jeg
til Gildet hos Ole Cl

dem til at more sig for.

ende Scene.

se uden Johanne.

sfesfor.
s Poet, Hr. Ejbæk?

Frue.
hende har jeg heller ikke seet

:rmund.
saa inde i Mejeriet at drikke

ekker hende Penge?) D
til at more sig for.

e Scene.

uden Johanne.

es for.
Poet, Hr. Ejbæk?

rue.
ende har jeg heller ikke

mund.
a inde i Mejeriet at

O, hvad skal jeg

Nu, Hr. Ejbæk
den og sværmet?

Ja — med Frø

Vi gjorde en til

Det gjorde De
De vil betragte De

ommer end De; for De veed
›fattelse, hvorpaa det især kom-
Blik — ja De forstaaer mig

Ejbæk.

ge mig noget ualmindeligt poe-

sessor.

g, Hr. Ejbæk!

und (til Ejbæk).

:t Assessoren er en meget fin
:n jeg kan ikke begribe, hvor

ſor.

dette Punkt er Hr. Ej
r end De; for De
ſe, hvorpaa det iſær
— ja De forſtaaer

æk.

nig noget ualmindeligt

s ſor.

Hr. Ejbæk!

(til Ejbæk).

lsſesſoren er en meget
jeg kan ikke begribe,

Gudbevares, Hr
dre mig.

As

Hr. Vermund, je

Der ligger ſlet
Ord. Der er jo to
Egnen, ſaa det kun
Laura at gaae nede

Ja men Hr. Ej

tyvene.

jbæk.

irue.

ligvis som en god Theolog
Fordærvelse.

jbæk.

vel ikke at være Theolog.
at man nok kunde føle Med-
e, der er bleven indviklet i
ret vidste hvad det var, og
aer Øinene op og ønsker at
a, finder enhver Tilbagevei

, jeg troer ordentlig

ne.

k.

e.

iis som en god Theat

rdærvelse.

ek.

l ikke at være Theat

man nok kunde føle

der er bleven indvilli

vidste hvad det var,

Øjnene op og ønsker

finder enhver Tilsage

Vermun

Jeg veed jo, De k

A

Men, Hr. Herløv

Tanker.

H

Ja jeg troer næsten

A

Hør, vi skulde t

Dem. De vil formod

Stranden.

Ja det skal jeg ikke

Scene.

ler ſagte til Aſſeſſoren).

or.

e Herrer og Damer!

d.

holde en Tale.

r.

bare efter!

mund.
mig ogsaa med, for vi

e Scene.
(taler sagte til Asseſorinden.

esſor.
Mine Herrer og Damer!

nund.
vil holde en Tale.

esſor.
nu bare efter!

Joh
Men huſk paa, jeg ſkal
Theen ej taaler at ven

A
Ja det er ſandt, De ſk
Theen ej taaler at ven

Aſſ
Men Damer først De
Hr. Vermund — Frue

Vermund

rne er endte,
t vente.

(de gaae).

ltende Scene.

ıs kommer frem.

3.

u Sagen er klar;
Pengene har,
nan kan saae dem sat,
so ude inat.

er endte,
ente.

Alle.

er endte,
ente.

(de gaae).

nde Scene.

kommer frem.

3.

Sagen er klar;
ngene har,
kan faae dem fat,
ude inat.

at tale med dig.

rue.

eſen?

ans.

er er kommet et Brev fra
gør.

ue.

nder du ham?

ns.

i diſſe udbrudte Gavtyve.

længtes saadan [illegible]
at tale med dig.

rue.
sejen?

:ans.
der er kommet et Br
ngør.

rue.
jender du ham?

·ans.
)m disse udbrudte

Aa det er jo
de have begaaet fl
de paa flere Stede
modentlig for at
Hvilket jeg har an
Deres Velbaarenhe
— Aa det er nog

Skulde det va

Ja, det er jo
Brev?

Krans.

ge dig, jeg kjender ham grumme
skikkelig Mand, Mads Rasmussen

Frue (afsides).

komme fra Vermund?

rans (afsides).

ot fra.

Frue (afsides).

jælpe sig med at faae disse Gje-
unde igrunden ligne ham.

rue.

kke vist. Men der er kastet
kan De selv see (rækker ham

sfor.

, Straahatte og med Reise-
soleklart. Men Herregud!
Anders, Peer!

ie.

Husk, at Deres Folk er

sfor.

Gud, hvad skal vi gjøre?
akkels Pigebørn. Om de

…forfigtig,
…de imod Formen an.

…sesfor.

…det er ganske rigtig.

…rans.

…er Grumme vigtig.

…rue.

…annet Mand.

…lle.

…nnet Mand.

flid sig giort.
r forsigtig.
imod Formen an.

esfor.
t er ganske rigtig.

n s.
grumme vigtig.

e.
ret Mand.

et Mand.

Ganske

Ja nu er

Ja nu er

Og da vi før om
det var derud
Esbæk saa ivrig d
som om han

Der er noget ſkjult, noget

ie.

:ren?

ſor.

—

ie.

, hvad der er at gjøre.

ſor.

Kammerraaden tager dem
lige til Arreſthuſet.

ilstaae, at det har an
Der er noget skjult, s

rue.

jteren?

sfor.

—

rue.

n, hvad der er at

sfor.

Kammerraaden
lige til Arresthuse

K

Ja vistnok var de
men —

As

Hør, hvad skal vi
ude.

K

Hvar er Hr. Verm

As

Aa: han besandt sig

K

Saa maae vi vække

)r.

, hvad ſkal det blive til?

ene.

e fra Glasdøren.

hvor er Tyvene?

ue.

ikke forlade vore Børn

Ja vi har fl
to Slaver, der er

sor.

ud, hvad skal det blive

Johann
Ja det er de

Scene.

Har De ogsa

nne fra Glasbøren.

r.

ge! hvor er Tyven!

Ja jeg har
Christen Skiævbeen

ne.

Saa? hvorfor

:les, det er vort ramme
laende Beviser derfor, at
det.

le.

—

r.

Vaas! (rækker hende Brevet
saa skal du faae Øine
r dig?

anne.

—

rue.

aldeles, det er vort n
ſlaaende Beviſer derfo
oe det.

anne.

lig —

s for.

det Vaas! (rækker hende
s! ſaa ſkal du ſaa
feiler dig?

ojet.

A

Ja gjør det. Me

J

De ſtaaer lige ude

F

Guds Død og Pin

Ja det er bedſt, v

(Johanne gaaer ind til

Scene.

rlov og Ejbæk ind.

s ſ ø r.

Herrer! Her er Deres Va-
Deres Sovekammer. (ſætter
ede Dem tage tiltakke med

l u v.

t er meget bedre, end vi

Troppen — [illegible]

.

te Scene.

herlov og Ejbæk ind.

ses sor.

Herrer! hjer er Dem
I Deres Sovekammer.
bede Dem tage tilta

rlov.

det er meget bedre, s

H

Assessoren skulde ikk

A

(trækker sit Ur frem, u
Nej, ieg har ingen Uhr

H

Fruen Johanne var
overfaldne af en Røverb
til Gilde inat.

A

Ja men de kommer
komme hjem for et Øjebl
(høit) Godnat, mine He

te Scene.

v. Ejbæk.

jbæk.

Gang er bleven løjerlig.

erløv.

'e noget til. Jeg synes nu,
l Mand.

bæk.

aa.

Scene.

Eibæk.

æk.

ng er bleven lejerlig

v v.

noget til. Jeg

Rand.

e k.

He

Aa det er vist en bro
tosset, men i Grunden e
Jeg tørte ham da ogsaa li
aldrig før bemærket mit
tighed?

E

Nej, det overraskede

H

Mig med. Og —
Jeg gjorde det ganske go

Jo, fortræffeligt!

ir faaet lidt i Hovedet.

ia: myrdelig fornøjet —
dig noget, jeg er blé-

l:

v.
begge Brerne.

æ l.

æk.

u har faaet lidt i Hæ

løv.

e saa myrdelig forvil

rve dig noget, jeg a

æk.

v.

begge Herre.

k.

Aa Snak!

Jo vi er bleven
kan lade sig gjøre. —
din Historie, for jeg ve

Aa jeg har ikke no

Ikke det? Jeg tro
truffet Frøken Laura

Lad være med den

Nat.
lala!

ou er ikke rigtig fornøjet.

e k.

ar aldrig været saa glad,

v.

de dig for det. Har du saa
for den visne, hvad? —
retning af Vorherre, at
til at snylte os frem.

e Nat.
alala!

du er ikke rigtig form

æk.

har aldrig været saa

ø v.

ide dig for det. Har du
tfor den visne, hvad?
dretning af Vorherre,
til at snylte os fra

E

Ja men det kan h
saadan op. Desuden va

H

Naa ja — saa lad

E

Jeg bliver her et
Lyset med dig.

H

Lad gaae da! (tag
lidt efter den prosaiske

lala!

(gaaer).

Scene.

:.

let. Hvor jeg misunder
ke vis paa min Kjærlige
jo see til Bunden af sin
Øieblik kommer maaskee
e, at jeg ikke benyttede
være? Kom ind!

merderen, forfølg

lalalala!

!

(gaaer).

e Scene.

ræk.

Ret. Hvor jeg mis
ikke vis paa min Ære
g jo see til Bunden af
et Øieblik kommer mai
are, at jeg ikke bør
t være? Kom ind!

For Guds Skyld,
at De er et godt Men
overbeviist derom. Je
ingen anden, og jeg ka
fenhed; men der kun
Vejen, noget — hvai
stemmer overeens med
eller —

Jeg forstaaer D
der være i Vejen?

Ja det veed jeg
met med en Anklage

eenſidig.

k.

aa en Feſttagelſe.

l.

paa; men jeg vilde dog
De nærede nogen Frygt,
pe bort itilde.

e Frygt.

ig. Alle vore Folk er
en Times Tid. Hvis
i Vejen, saa kan De
ige ned af Træet deru-

oget eenfoldig.

j b æ k.

et paa en Fejltagelje.

u r a.

aa paa; men jeg vilde
vis De nærede nogen
flippe bort itide.

æ k.

ngeſte Frygt.

r a.

e mig. Alle vore Fø
om en Times Tid. F
et i Vejen, ſaa ſim
ſtige ned af Træet

ej bort je

Den Frygt, ſom
knap jeg forſta
thi ſkjøndt jeg ko
glad jeg dog

O gaa ej
Et Ord -

O Laura, Ordet
dybt fra mit
nu kan jeg der e
ſlutte det ind -
Det tving
jeg elſker

a u r a.

ſildig. Jeg er allerede —

ſ b æ k.

a u r a.

)et — med Vermund.

(gaaer med Lyſet).

: Scene.

)en Hans.

) æ k.

Gud! (ſætter ſig paa Stolen og

at i Hænderne).

ar mig — har jeg

u r a.

dig. Jeg er allerede -

ø æ k.

u r a.

t — med Vermund.

(gaaer med

Scene.

en Hans.

ø æ k.

Gud! (sætter sig paa Stole

ut i Hænderne).

Men han sove

jeg maa gaae

Tys! tys

Blot et Skrid

Ej b

Ej h æ k (s

Nu jeg sikkert

Hvem er De?

Lad mig

Slip mig dog

—

ı 8.

–

ıe ſtrige maa.

ɛ k.

ıg hente maa.
ıs Dør og tager et tændt Lys.

k.

m.

ɜ.

ıjertig!

a! —

ans.

—
De ſtrige maa.

æk.

jeg hente maa.
løvs Dør og tager et tænd

æk.

)em.

s.

nhjertig!

De her?

Gode Herre, lad m

Lad mig først høre,

Jeg vilde — ſtjæle.

Ja saa! det var
Gaa nu den Vei, hvorfr

ans.

sbæk.

Dem noget. Kom kun nær-
xle heroppe?

ans.

bæk.

lde De gjøre Dem til Tyv?

ns.

fem Rigsdaler er for mig?
andet Valg end enten at

ket!

ns.

æk.

em noget. Kom kun

e heroppe?

ns.

æk.

e De gjøre Dem til

ns.

em Rigsdaler er for

andet Valg end

H

Ja lad os saa gje
Gang. Farvel!

G

Hør, jeg veed, D
domme Dem. Jeg har
maaskee kan hjælpe De
Guldmønt, som omtrent e
stjæl saa ikke!

Ha

Det havde jeg ikke
flov. Men maaskee je
har hørt Deres sidste
vred derover, jeg var n
tænker paa, og jeg kan

Ejbæk.

et Ord.

Hans.

da gjøre?

jbæk.

tredie Udvej og forlade dette
gt, og jeg vil raade Dem til
det samme.

18 (rørt).

De ikke støde mig bort. Jeg
troer — o jo, jeg er meget,
kke første Gang, jeg stjæler,

sandt. Hør du

jbæk.

Ord.

ans.

a gjøre?

bæk.

redie Udvej og forlade

t, og jeg vil raade Je

et samme.

s (rørt).

De ikke støde mig bor

troer — o jo, jeg a

ke første Gang, jeg

Nej — brødefri er

Ha

Har De ogsaa beg

Dem ved?

Ja tilvisse! Hvem

Er De da ogsaa k

De borgerlige Love

det er maaskee ikke min

var nogen glad,
ev jeg døbt og varmet med Hug
t med Haan og med Had.
g stirred paa Loven med Skræk,
: den blot et Minut,
3 kun — og saa var jeg væk,
ng var mig forbudt.

2.

g nu blandt Mennesker stod,
de mig frem paa min Vej,
in Trøst, og det gav mig Mod,
ar bedre end jeg.
: ude, min Kraft er fortært,
, jeg mig selv havde skabt,
eg fundet, og nu har jeg lært,
for evig fortabt.

af E. Brunn.

Sorrig og Suk,
n gjort glad,
bt og varmet med Hug
an og med Had.
aa Loven med Stræk,
et Minut,
g saa var jeg vel,
g forbudt.

2.

t Menneſker stod,
em paa min Vei,
g det gav mig Rod,
d jeg.
Kraft er fortært,
lv havde stabt,
g nu var jeg lært,
abt.

Arme, forvildede
paa?

Troer De ogsaa, a

Det veed jeg saa si
vende sig bort, naar De

Om jeg vil? Ho
tænkt paa at komme
paa en anstændig Haa
det hele var gjort derme

J

Er de der endnu?

A

Ja desværre! Pig
og de synes slet ikke at

Siger De desværr

A

Ja, gid de aldrig
for mine Døre. Jeg
Idag løber denne Histo
gen kommer den i Blad

e Gavtyve? Nu da jeg
ng, forekommer det mig

r.

de har kunnet tilegne ſig
t ſimple ſtikker dog ogſaa

e.

du ſlet ikke igaar.

r.

ke ſyntes det? Jeg om-
ngang ikke havde noget

ra.

or kan du dog tro, a
ple Gavtyve? Nu v
jæng, forekommer d

for.

at de har kunnet tilegn
det simple stikker dog

nne.

es du slet ikke igaar.

s for.

ikke synes det? Jeg
dengang ikke havde

.

Her i Egnen?

Ja gudbevares!

Det maa da være,

Nej, det troer jeg
føre et Exempel. Der
Skomager; det var en
var meget fattig og ha
troer der var en Snees
kun en femten ferten -
det samme. Saa —
dersen hen og melder

ren ikke ſtjal, er da ingen
har ſtjaalet.

18.

der mig jo ikke tale ud.
, jeg forklarer Dem det.
er, til De har haft ſaa-
, ſom jeg!

ne.

.

ogſaa bevare Dem der-

et Kohuden, men derimod

anne.

geren ikke stjal, er da ikke

er har stjaalet.

ans.

lader mig jo ikke tale

kke, jeg forklarer Dem

over, til De har haft

yve, som jeg!

nne.

et!

ns.

il ogsaa bevare Dem

Ve

Hvad skal man sige

Aa

Naa kan De ikke

De ikke enig med os i,

anstille en alvorlig Und

Ve

Jo deri er jeg gan

Ja Hr. Vermund

til de forrige.

Det var udmærket

Taknemmelighed, hahah

i mit Huus, hvor jeg har
Mennesker! O det er usor-

ra.

Vermund sige, at den er
blev stjaalen?

und.

ikke at holde af.

ra.

meligere og meget smukkere
ned eller gledet tilside?

Krans

Aa det er prægtigt!

Joh a

Laura, hvad skal n

Jeg er ganske rolig
paa dem.

V

Froken Lauras J
synes mig næsten at g

A

Ja jeg maa sige
paa det Vrøvl, for de
bedsmme.

ermund.

et var nødvendigt. Men hvis
vil jeg foreslaae, at vi lader
Fornøjelse renoncere paa mine

Frue.

kke indlade os paa. Men vi
ttigede til at arrestere dem.

rans.

Laura.

efterer dem?

ermund.

et var nødvendigt. Ma
vil jeg foreslaae, at vi
Fornøjelse renoncere paa

Frue.

kke indlade os paa.
ettigede til at arrest

rans.

Ja jeg skal ikke næg
høre dem lidt først.

L

Ja ikke sandt, Fade

As

Du maa ikke troe, d
jeg er saa gal paa de K
vilde tage dem lidt i S
lumpe dem lidt af.

Ve

Aa det kan Asses

Fy!

krans.
ganske rigtigt.

rmund.
hvor man vel ikke at holde

rans.

sessor.
Princip, saa —

rans.
t — ja!

paa det Sted, hvo

rans.
anſke rigtigt.

rmund.
hvor man vel ikke a

rans.

ſesſor.
Princip, saa —

rans.
det — ja!

Jeg ønſker det
jeg haaber, at Kar
mit Ønſke.

Ja med Fornøje

Frue
Saa maae vi ſ
Maade.

Saa er det vel
dem, naar de kommer

Stule

Fruen har Ret

mund.
er de.

ans.
Jo, jo!

mund.
ke besnære.

rans.
komme tilkort, kan De im

2.

frue.
Mistanken skjule
tet.

sessor.
Ja Fruen har Ret

Kr
Nej pyt! jeg skal r

Tredi

De Forrige. Ejbæk og
Kraus (lukker

Ej

Hr. Assessor! maa
frihed, De har viist os.
mig ikke længer at benytt

Assesso

Hvad? vil De alle
sante Selskab? (affides) D

: k.

ſoren Tak og Farvel.

s.

r Birkedommer herude.

k.

havde ſo den Fornøjelſe
jaar.

l.

t èr blot for en Forms
Deres Pas?

erløv.

s! (til Eibæk) Hvad gaar

Eibæk.

lsfesforen Tak og Farvel

rans.

jeg er Birkedommer her

Eibæk.

Vi havde jo den Fornø
her igaar.

rans.

— det er blot for at fa
see Deres Pas?

H

Jeg har aldrig hø
Dsbefedler i Lommen.

K

Jo, tillad mig, det

H

Gjør De maaskee d

Ve

Jeg veed ikke, om
ligge i min Tegnebog,
skulde vel ikke etsteds ha

H

Nei, hvor skulde vi

begynder med det mindste
:m letteſt til at tilſtaae. (holt)
det; det er en ſtor Ubetyde-
igaar ſeet et Menneſke, der
Herrer, ſtige over et Have-
mmeſteds voxende Stikkelsbær.

rløv.

ura.

'løv.
ikke nægte det.

vor De vil hen.

sagte til Assessor).

begynder med det
em letteſt til at tilſtaae.
det; det er en ſtor Ube
r igaar ſeet et Menneſk,
Herrer, ſtige over et He
ammeſteds vorende Stiftels

erlov.

ura.

rlov.
ikke nægte det.

Ja ſaa
hahaha!

Ve

Naa, Frøken Laura

L

Det havde jeg ikk
om, at Hr. Ejbæk inge

H

Jo han er min
brydelſe. Han ſpiſte
godt vidſte, hvorledes j

De ſynes ret at n

Ja jeg ſeer ikke,

et.

rraaden maaskee nogen
Dem engang bære min
aa Skovlykke i Jylland.
r, som ikke staaer meget

for.
g ikke længer den fræk-

v.

uen ei koldt jeg Dem
nei, jeg aabned D
I mit Huus jeg Dem
gav Dem alt det
n det derfor, at nu
mig med fort Ut

La

Ren, kjære Fader, d

Ass

lag dem ikke i Fors

Ja det maatte mig
at De saaledes
vi har drukket af sel
vi har spiist af

Forklaring om, hvad

r.

troe, at De inat har

g.

id Grund har De til

det ene Tyveri, kan

meb.

tydelig Forklaring om,

or.

Hvad for noget

ger! (til de andre) Vil

esfor.

til at troe, at De in

egnebog.

Naa saa det tro

jbæk.

rløv.

Aa vi veed meg

j? Hvad Grund har D

Man kan dog i

ans.

ilstaaet det ene Tvivl,

t andet med.

Nej det lader til

tjøbet. (til de

d.

ns.

me i Arresten, gode Karl!

rlov.

ns.

Krans.

min Siæl Christen Skiærbeen.

Asse

Ja vi skal snart vænn

ig med!

Laur

Je maae ikke troe

ig —

A

Ville — ikke et

Fru

in, det var ho

mund.

det.

ans.

nme i Arresten, gode

løv.

ans.

Sjæl Christen Sh

As

Ja vi skal snart vær
De følge med!

Laur

De maae ikke troe,
Mening —

As

Stille — ikke et Or

Frue (a

Hør, det var høist u

ine. Vermund.

ra.

gaaer De ikke med?

ind.

ar Ord med Dem, mine
e er fortørnede paa mig,
orfor. Efter den Smule
rer, kan jeg dog ikke —
dgaae at finde dem mis-
De har en anden Over-
esætte min egen, jeg vil

Joha

Ja det er sandt. Hiæl
vil De have saamange

Verm

Hvad siger De, Laurc

La

Lars gode Villie
Raad forlaster jeg.

Ver

Kan De seer so, at

:de Scene.

)hanne. Vermund.

Laura.

)rfor gaaer De ikke me

ermund.

et par Ord med Dem,
at De er fortørnede p
see hvorfor. Efter den
Herrer, kan jeg dog
— undgaae at finde de
. da De har en anden
g tilsidesætte min egen
rti.

J

Ja det er sandt.
saa skal De have saam

V

Hvad siger De,

Deres gode Vil
Deres Raad forkaster

M

Men De seer jo,

De kjender jo mit vilde
min Villie løber af med
ikke er saa slem, som jeg

rgenrøden luer.

rfared
te boer,
ibared
i paa Jord.
aa mig kjende,
De nævne
Ord.

Haand).
øje!
g forladt;

Laur

Jeg er ikke vred paa D

Verm

Saa vaagner mit Ha
ht.

Femte S

Laura. J

Lau

Kan det nu være Falsk
an meente det?

Joha

Om han meente med
ig.

mod min Villie løber
jeg ikke er saa slem,

er Morgenrøden lucr.

1.

ngst erfared
Hierte boer,
aabenbared
Drøm paa Jord.
De maa mig kiende,
ldt De nævne
rt mit Ord.

2.

hendes Haand).
dig bøje!
r mig forladt;

Saa vaagner
trøstet.

Ka

Kan det nu væ
at han meente det?

Om han meen
tydeligt.

jet sammen igaar, og jeg
il mig.

a.

ne.

jeg svare? Jeg vidste jo
Slave.

i.

)an er den, han udgiver

Johan

Og nu troer du, at du
– ikke sandt?

Jo?

Laur

Johan

Men det kan jo godt
ij ham –

Lau

Skal jeg fortælle ham
har stødt ham bort.
Jeg måtte for at komme h

: det er et stilleng

Johanne.

ogsaa saa gierne have
saameget sammen igaar,
friede til mig.

Laura.

da?

Johanne.

skulde jeg svare? Jeg
var en Slave.

Laura.

paa, han er den, han

Ja!

Og nu troer du,
hvad — ikke sandt?

Jo?

Men det kan jo
ige til ham —

Skal jeg fortælle
Jeg har stødt ham bo
han havde for at kom

mpel til at gaae saa langt

: hen til ham).

: 6.

Dem, at de unge Herrer
an anklager dem for, som

a.

evist i Forvejen.

6.

. Det tænkte jeg nok.
Bevist.

an hvoraf veed De

Hans (tager et
ørst. Nu skal De s

Johanne
det er det. Det

Lau
du læse fremmede

Joha
an har selv givet
e kunde faae fat p
g skal bruge det a

for simpel til at gaae

(gaaer hen til ham).

Hans.

ælle Dem, at de unge

et, man anklager dem

aura.

overbeviist i Forveien.

Hans.

Dem. Det tænkte jeg

e med Beviset.

Hans (tag

Heraf. Nu skal

Joha

Aa det er det.

vi see.

Vil du læse fremm

J

Ja han har selv

naar jeg kunde faae

samme, jeg skal bruge

eske. Han skal høre fra mig

Laura.

Hans.

holde lidt af ham — h
Fyr, det veed jeg; han
en anden.

aura.

oa?

ans.

ner vi strax til det.

Hans

Jo!

Naa det var god
stædige. Vi kan ikke f

Nej jeg skulde o
taget feil. Det er ikke

Hvad for noget?

Jo for Christen S
igaaraftes.

Trans.

den endnu?

Hans.

).

Trans.

a, der leverer den tilbage?

Hans.

. skjaalet den.

ls (forvirret).

— jeg — jeg kan ikke

før, at Christen Skjæ

r er da Skriverhans?

feiler jeg ud til det Ski

M

Men hvorfor gjør

Jo, for jeg er Sk

Ot

Laura.

Stop — stop!

det. Og han løber

de andre; saa skal je

e Scene.

ene. Asfessor. Vermu

g paa det høie Field.

1.

ns.

ot herhen!

ssor.

ns.

– han har skyndt sig forbane

Aa nej see! nu ved Skib

Hvem?

Hvem?

Aa det

det er Skriverhans — F

Hvad for noget?

Hør d

kke ikke beskrevet.

e.

aa Skibet.

nger Kikkerten).

tager den).

see!
, og Skibet det seiler.

(tager den).

ej.,
nei jeg seiler.

Kra
Aej vi har taget seil.

Asse
Men den anden Slave

Kra
Christen Skiævbeen ble

Asse
Men Gud forbarme si
ige?

Kra
Ja jeg frygter for det.

verhans være derude, ha

K

Nej vi har taget fe

A

Men den anden S

K

Christen Skjævbeen

A

Men Gud forbarm
ufkyldige?

Ja jeg frygter fo

ns.

løb sin Vej. Og det er
evet fra Konsul Holmberg.
ribe, hvor han har faaet

e.

elv skrevet det.

ns.

ikke mageløst, saa de er

sor.

at De har kunnet lade
na Ærmet? Hvad skal vi

Ases

Nei, Laura har bestand
ikke kunne forsone dem.

Lau

Ja gjerne! (gaaer).

- Tiende

De Forrige u

Verm

Nu bi lidt! vi er ikk
Ober har stjaalet min

rans.

og løb sin Vej. Dg
Brevet fra Konsul Holm
begribe, hvor han har

rue.

s selv skrevet det.

rans.

det ikke mageløst, saa

esfor.

t, at De har fundet
paa Armet? Hvad

Asfe

Nej, Laura har besta
vil letteſt kunne forſone d

L

Ja gjerne! (gaaer).

- Tien

De Forri

Ve

Men bi lidt! vi e
er det, der har ſtjaalet

sſesſor.

re os tilſkamme, fordi vi har
Medmenneſker.

Frue.

hænge rigtig ſammen. Hr.
rd med Dem (taler ſagte med ham).

hanne.

r et Brev. Det er det, De
ſee, naar jeg kunde faae fat

Kj gudbevares!
til Laura.

Ja ſaa? Jeg takke

Jagen Aarſag!

(ſagte) Er det ſaadan
d Dig med Aſſeſſor

Krans.

oplevet i min Praxis.

ssessor.

re os tilstamme, fordi vi
Medmennesker.

Frue.

hænge rigtig sammen.
Ord med Dem (taler sagte med

hamne.

er et Brev. Det er dr.
t see, naar jeg kunde faa

Jo

Nej gudbevares! ie
end til Laura.

Ve

Ja saa? Jeg takker

Jo

Ingen Aarsag!

V

(affides) Er det saad
tale et Ord med Asses

esfor.

gen Tid til at tale om nu.

und.

y er den beleilige Tid, for
r Hr. Eibæk med lignende

sfor.

lg, Hr Eibæk skulde —

ind.

Og det forekommer mig

sfessor.

ingen Tid til at tale o

rmund.

etop er den belejlige Ti
aaer Hr. Ejbæk med lig

sfessor.

rkelig, Hr Ejbæk fand

mund.

jl. Og det forekommer

V

Det er stor Skade,

A

Hvad skal det bety

V

Er Deres Navn i

Asse

Aa — om jeg saa
jeg ikke give Dem en e

rmund.

Det kan De godt.

sessor.

g selv dog endnu tvivled saa smaat,
Tyvekomplot.

erløv.

bæk.

, saafremt
ar lidt flemt —

rløv.

Er det flemt.

—

rmund.

Det kan De gjøre.

sessor.

g selv dog endnu tvivle lidt

Tyvekomplot.

erløv.

jbæk.

g, saafremt

har kidt stemt —

erløv.

Er det sket

A

De vil indsee, at denne

kunde skade vor Kammer

Ver

Og paa Deres Renomm

A

Ja — og derfor vil jeg

sfor.

? Nej, det faaer De sandelig

ek.

at blive.

ne.

skal nok faae ham til det

Kammerraaden ha
ger ved den Historie.

Kra
ej, naar Assessoren

Joha
k. Ejbæk bliver.

Ejbæ
Nu er jeg overtalt.

ejbæk.

je Dem Farvel.

Aa Kammerraad
formeget ved den Hiſt

ſeſſor.

nu? Nej, det ſaaer De

Nej, naar Aſſeſ

jbæk.

igt at blive.

Hr. Ejbæk bliver.

anne.

Jeg ſkal nok ſaae ham

Ja nu er jeg ove

løv.

f endnu en Hemmelighed,

e (hurtig).

den har Lykken sat.

ls.

m nu jeg seer,
Kerd med Sejren kroned,

Glædens Stemme lade sig høre.

løv.

gdomstiden gaaer,
fægter gjennem Livet.

æk.

et ei forstaaer,
Pigen er os givet.

løv.
vi.

nne.
De.

af Pla

Fru

Jomfru, Jomfru!
Korper! Jeg kan

Anna (

Frue!

Fru

Ja, Jomfru! hv
ndens vi var
lange Vinter

e.
Kollerenke.
Inderforvalter
rvalter
omfru
} hos Ribolt

og paa

Fru Ribolt sidder i en
Svendsen staaer ved et Bor
at stiæ

Fru

Herregud, Jomfru!
med de Kopper! Jeg kan
Hoved.

Anna (bring

Værsgo, Frue!

Fru

Naa, Jomfru! hvo
herovre, medens vi var i
hele den lange Vinter gaa

na.

Vandmøllen dernede.

bolt.

bleven Madam? — Naa
ad flere Fornøjelser har

n.

æret ude at kjøre i Kanë.

olt.

var det for en fyds
at invitere Dem?

Hahaha! det gad
Historier fra?

D jeg kan saaman
lært af min Moder.

Fru

Af Deres Moder?
i Lugt — i denne
ist; hvor kunde hu

Ann

Jeg meente min Mo
Da naar jeg

nna.

er Vandmøllen dernede

Riboldt.

na bleven Madam? –

hvad flere Fornøjelse

nna.

ge været ude at hjøre i

Riboldt.

Hvad var det for a

derlig at invitere Dem!

de Historier fra?

A

O jeg kan saaman

har lært af min Moder.

Fru

Af Deres Moder?

døde i Tugt— i denne

blev født; hvor kunde hu

Anne

Jeg meente min Pl

(afledende) Og naar jeg

1.

aarligt idag?

olt.

kløves midtad. Er der
:? Det er det eneste
r min Tilstand.

n imorges.

lt.

Anna (

Ja.

Fru R

Ja De maa virkelig t
– Naa hvad gjord
-fortæl! — Kan
s Moder?

Anna

Min Moder døde i T

Fru R

Ned) Det er ret en
ligt at have saadanne

at —

olt (vred).

angstelig).

tbolt.

troer sandelig, De vil give

la.

dder ſo her. (opdager,

! (Wendel gaaer, Anne

at Forvalteren har

da med Deres Snak?

e til mig.

t.

at det Theetøj kom

tale med Dem. (Anne

ering, det er abſolu

Fru

da mit Hoved!

R

for at forøge vore

Herre, vi ſkulde hav

re fra? De gaae til

Fru Ri

da mit ſtakkels Hov

Ribol

I er Bønder, vi

ha' ikke alle de forne

at tænke paa.

ribolt.

jeg ſidder jo her.

Jomfru! (Wendel gaaer.

r jo, at Forvalteren

ham da med Deres

na.

ſt talte til mig.

ibalt.

u for, at det Theatri

ſiden tale med Den

Fru

Aa mit Hoved!

For at forøge vo

Hedejord, vi ſkulde

Penge fra? De gaae

Fru

Aa mit ſtakkels

R

Vi er Bønder,

maa faſte alle de

ib, hun er død!

med svag Stemme.)

olt.

n kan snakke. Hvad siger

tbolt.

lt.

saae. Ja hvor er der

aren) Vand — et Glas

Er det nu bedre? hv

(i lukken hendes Stol.)

Fru R

Du stemme Mand!

Ja

Nej jeg bliver ikke.

til Hiel?

Fr

Du kommer og

er en syg Stakk

Penge end o

vad skal jeg gjøre! –
Slaa Øinene op! Jeg
Gud, hun er død!

(med svag Stemme.)

ibolt.
hun kan snakke. Hvad

Riboldt.

boldt.
du faae. Ja hvor a
af Døren) Vand – a

Er det nu bedr
(knæler foran hendes Stol

Fr
Du slemme M

Nej jeg gjør
dig vel ihjel?

Du kommer o
at jeg er en syg St
om dine Penge end

omas.

sit Kammer. Jeg saae hende

Ribolt.

g bed hende komme herop!

omas gaaer med Theebakken.)

Ribolt.

Fru

hvad er der i Vej

R

Du veed jo, at Ka
i Gaarden, og hvie

Fr

Ih, du er affkyelig
i bryder dig mere

iholt.

god igien. Kom da, du

fer hende).

ner.

olt.

Jeg har jo slet ikke
og kys mig! (Else gior
det du seer ud? og

Fru

Men hvad i al V
-ts du, det er passen
m Vinterſæden? E

J

Jeg veed da ikke h

Fr

O, Kiære, det
maa du lade mig

Min Moder havd
Døren.

Riholt.

Let god igjen. Kom N.

kysser hende).

ommer.

iholt.

rn! Jeg har jo sat
yen og kys mig! (Gi
er det du seer ut!

Fru

Men hvad i al V
Synes du, det er passen
sig om Vinterſæden? S

R

Jeg veed da ikke hv

Fru

O, Kjære, det ka
Det maa du lade mig o

Min Moder havde
i Marken.

t.

du ikke, at du kan

er for dum.

.

ke en Gnist af Vred-
mer du dig ikke ved

Fr
Nu kan du høre
t.

Ja hvorfor skal j

F
hvorfor! Hun

Ja det gjør jeg og

F
hvorfor! det va
ter alle det?

naaskee, at du

bolt.

Riboldt.
troer du ikke, at

lse.
rdi jeg er for dum.

iboldt.
? Ikke en Gniss af
t skammer du dig ikke

Fru
Nu kan du høre;
deraf.

Ja hvorfor skal jeg

Fru
Hvorfor! Hun sp

J
Ja det gjør jeg ogsa

Fru
Hvorfor! det var e
for lære alle det?

ger, der forhindrede os
Ex. at bestille nede i

ilde ned og sige Goddag

bolt.

passende Selskab for dig

ommer.

en tilbage! Naa, Frue,
Hovedet? Har de hjæ-
e hjulpet?

Star

Ja vist er det, og jeg
saadanne Midler p
Virkning kan opnaa

Fru

Ja men jeg kan ikke

S

Saa? Ja naar
er det bedst at lad
de søger saa meget
hver Dag, na
en dygtig Spadse

F

kunde jeg ikke l

min Pige. Dy
rretninger, der forhinder
du f. Ex. at bestille

Elſe.

eg ſkulde ned og ſige

Ribolt.

er et passende Selſkab

re kommer.

mmen tilbage! Naa,
ned Hovedet? Har
ikke hjulpet?

Ja viſt er det,
vende ſaadanne Mi
ſamme Virkning kan

Ja men jeg kan

Saa? Ja naa
ſaa er det bedſt at
at De søger ſaa me
navnlig hver Dag,
Dem en dygtig Spad

Kunde jeg ikke

re.

st fare med Lempe. Mod
ist aldrig anvende vold-
n Frøkenen har jeg jo
har De befundet Dem

lt.

de, Hr. Doktor; hun
r.

r vant til at see Da-
Frøkenen har vel til-
ter i Kjøbenhavn?

Clarr

Det er i sin Orden, n
det er dog et ganske an
hvorre. Jeg holder
dsk i Jylland.

El

Ja man kan ikke fa
Huse.

S

Ja, og saa savne
der her er udbredt

Ja og saa er d
Mennesker, so

karre.

helst fare med Lempe.
an vist aldrig anvendt
Men Frøkenen har
ledes har De befunde

Riboldt.

a hende, Hr. Doktor;
entuur.

arre.

ege er vant til at se
(Else) Frøkenen har
g Vinter i Kjøbenhavn

Det er i sin Orden
Og det er dog et ganske
fører herovre. Jeg hold
dog bedst i Jylland.

Ja man kan ikke
høje Huse.

Ja, og saa savne
Fred, der her er udbredt

Ja og saa er det
mange Mennesker, som

elſe at diſputere med
a, at De ſlet ingen
i Kjøbenhavn?

t.
mener du jo ikke.

t Nytte haft, saa har
f. Ex. i Theatret.

Aa hør, lille Elſe! (af
din Vei — du ſtaar
mig saa det, min Pi

El
hvad er det, jeg ſkal

Fru
(afbrydt) Aa din To
ja lidt, min Pige!

El
Saa haaber jeg, Fru
med mig en anden (

.

noget af det.

lt.

un gjør saamænd meget
jeg holder saameget af
en ung Pige saa godt.

sten saaledes kaster sit
v. — Men De skal
.

t.

t har slet ingen Hast.
Pensum igjennem.

Ja saa tør jeg ikke op
her vi et Par Fremmed

Riholt

Rasmine!

Fru J

hvad vil du? (til Ek
an, og saa vil De ma

Riholt

Nu hør dog!

Fru

lad mig være! — saa
e Dem.

Riboll.

)a ikke noget af det.

R

Rasmine!

Riboll.

)et? Hun gior ſaameget

re) Og jeg holder ſaameg

)e klæde en ung Pige ſa

Hvad vil du?

Venner, og ſaa vil

karre.

ar Kunſten ſaaledes

3lige Liv. — Men

ale mig.

J

Men hør dog!

Riboll.

'tor! det har ſlet ingen

ſee ſit Penſum igiennem

Lad mig være!

at ſee Dem.

vel ikke noget til Kan-

e.

kom hertil, gjorde jeg
Fruen. Men i Vinter
Frøkenen, og det er vir-

lt.

i Baldragt og ved Lys.

Fru F

Ja plag mig nu ikke
tidt holde det ud m
at jeg ikke havde et
opmuntre mig?

R

Men bedste Kone!

Fru

Følg mig ind i Ka
og lidt paa Sofaen og

J

Nej du skal jo la

olt.

)e, jeg har prøvet, s
vel ikke noget til

:re.

eg kom hertil, gjen
un Fruen. Maa i
D Frøkenen, og da e

:iholt.

arre.

e ilde i Baldrags

Fru

Aa plag mig nu ikk
Stakkel holde det ud m
hvis jeg ikke havde et
at opmuntre mig?

R

Men bedste Kone!

Fru

Følg mig ind i Ka
mig lidt paa Sofaen o

J

Men du skal jo la

iholt.

ar. Troer du virkelig, det
Pennefke ind at frie til Else,
paa det? Naa tag mig
!

(De gaae ud til Venstre.)

aage midtpaa, gaaer tvers-
udstrakt Hedelandskab, sluttet
a Scenen staaer en Bænk
Side.

Godda, bitte Jo

O Morten, jeg h
ed dog jeg skulde
; været henne hele

Jeg har været i

Du kan troe, jeg
n, for det er da et
ighed.

paa dit [illegible]

ilde lade hende [illegible]

Goddag, bitte

olt.

Troer du virkelig
ineſke ind at frie til
paa det? Naa tig

O Morten, jeg
ſyntes dog jeg ſkuld
dog været henne hele

(De gaae ud til Venſtre.

Jeg har været i

Laage midtpaa, gaaer
t udſtrakt Hedelandſkab,
paa Scenen ſtaaer a
er Side.

Du kan troe, jeg h
land, for det er da et
benhavn.

teren? Har du slet ikke
ig igjen?

en.

e.

orten! Vi har dog altid

n.

u er De bleven en slin
ig selv.

Det bliver nok bed

Ja ja — det kan

Else
Men hvem er det,

Det er forvalteren

O gid det var n
ten!

nig nu hvordan
eren? Har du
g igjen?

en.

e.
Norten! Vi har
.

ten.
Nu er De blevet
mig selv.

Det bliver nok bedre

Ja
Aa ja — det kan ha

Else (seer
Men hvem er det, d

Det er Forvalteren

O gid det var mig
Gaarden!

, jeg er paa Spor
gik?

edſt, De gaaer, for
talte til mig.

Jeg kjender hende ikke.

Ven

Men De bør kjende he
her derhenne paa Ba

Jo! An

Ve

hun er en fortræffeli
er Fruens Urimelighed
aar, men det er en ſ
en ved nærmere Bek
N- jeg maa tale med

ner De tilfods?

g ſige Dem, hahaha!
men jeg vilde gjerne
n om en Handel, vi
r der ingen Tid til i
det var værdt ſaadan
ſaa tidligt paa For-
inge Allarm i Lejren,
dernede ved Have-
rſkabet kommet hjem?

Ja ſvagelig er hun.

Ja den Sygdom kan
for det er nu bare Kj

Jo det kan nok være.

Ja det er ſgu viſt.
men det er nu he
paa — hahaha! me
hun har lagt ſig

g.

af Havelaagen, saa skal
og de Brune! Det kan

.

kjendt for at være ud-

g for de unge Damer,

at De gaaer paa Frieri.

Nej! Deres Frøken
e Dage, vil jeg i
nden er hun jo anby

Saa?

Ja veed De ikke de
en her saa kort. M
: hun skal have Be
hænden.

Vendel?

og taler med Fruen

en jeg bliver nødt til at
ed, for jeg skal tale med
spilde. Saadanne for-
delige, naar man ikke
midt i en af Tiraderne.
(gaaer.)

t kan ikke være sandt.
o Penge? Er det saa
Mand, jeg har aldrig
Og han har jo ikke
g Venlighed — jo san-

Jo!

Hun skulde vel tt
Jomfru Svendsen?

Jo det er mig.

Ha Ajs! gaa hen
at taahl med den he
Anders

det Jen og det Aahut,
ornøwels.

dt).

borrehuus. Noddeda!
hed Kjeſtien, og de
r hun var eiſen en
her bette Kuen, hun
ehuus, og ſaa kam
ſig en bette Pihg,
gv' Law.

min Plejemoders
ſkjerrende.

A n

Aa ja! det kinner
, nærensti Jen haar

Jeg vilde ſaa int
; men jeg har kun

A n

Naa ja! Krumme
de ſem!

jo hos en Mand, som

flet ikke noget at sige.

i.

, min Søn, han er
ø'et at ta vare for

valteren om.

Hun va
a gammel Kuen;
Barkeri. (indsmigrende
hun ligner min sall

Gjør jeg virkelig
e!

A
Det kan vi praa
er det wal bæist, te

Fru Rib
Jomfru Svendsen!

hun tjener jo hos en

Anna.

i har jeg slet ikke noget a

ln' Mari.

ljs Fesser, min Søn, h
er wal nø'et at ta

:?

Anna.

: med Forvalteren om

her Værkeri. (indsmi
saa hun ligner mi

Gjør jeg vi
hende!

Det kan vi
blywr det wal bæ

Fr
Jomfru Sve

nu har jeg
mtet alle mine Erin
e Dem om at meld
Sha!

Tieneren er gaaet
; bede Dem opholde

Aa bi lidt! Hvei

Jeg veed saamæni

En halv Fjerdingvej derfra
som gaaer tilfods. Hvem
nd min gode Else. Hvad
tænkte jeg; der maa stikke
ope ved Huset kommer For-
skal De hen?" siger jeg.
Møllen," siger han. Haha,

a.

g.

ndmøllen, det er originalt,
nsen er en fornuftig Kone;
jøre sig gode Venner med

Fr

Velkommen, Hr. L

Goddag, Frue! N
paa Gaarden.
nde nye Husjomfru

Fr

Aa — ja!

Hun snakker god
familie?

t at tage sig

yende før i en
et meget mis-
vedgaae, at det
e vide —

— Men hvordan
forekommer mig at

vældning?

Lyng

Ret Gudbevares, paa
sig heller ikke min egen
som jeg talte før med
ere Leilighed til at
sig —

Fru R

Hvem var det? Det
i Huset?

Lyng

Det kan gierne være.

for sildigt at

bolt.

Jeg traf hende i
jærling af et meget
ende til at vedgaae,
kan jo ikke vide –

ng.

u ikke. — Men
Fruen forekommer
aret?

et Indbildning?

Lyn

Nej Gudbevares, paa
egentlig heller ikke min egen
med, men jeg talte før med
haft mere Lejlighed til at
Liv og —

Fru R

Hvem var det? Det
her fra Huset?

Ly

Det kan gierne være.

mig rigtignok for

Hoved!

tilbage! Ja nu er her
ingen Kunst at bee

et saadant Bedemc
det nye Aar faaer
? hahaha! (til Fruen).
Gamle træffer paa
, det er sandt — j
en, at De har en

Ri

Ja her er kommet et

L

Ja hør, tjen mig
er blæst et Vindue
er saa forbandet

ndre Exempler. Er
jøre ham en Smule
l at skjære Halen af
af hans Køer; har
ssureret, saa svider
r Dem og render sin
ed at hitte ham. Ja

ng! De skulde dog
r blevet.

Ikke en en

Fru Ribolt og

Fru

Hør, lille Ven! du
til at kjøre en Tuur
det paa, at Wienervogn
Heste til saadan at

R

Du kan jo tage den

...vor.

... Deres Kone et

...ænestol).

...m! Jeg føler i
...Aa vil De ikke

...ig, saa er det mig en
...ikke.

Le
See det kan man kal

Ri
Hr. Lyng, jeg kjøber

Le
Bravo! saadan skal

Fru
Nej, Ribolt, jeg pr
...u ikke vilde.

Lyng.

. ikke Deres Alvor.

bolt (heftig).

Lyng.

da ikke nægte Deres Kjø

(sætter sig i en Lænestol.

ikke mere derom! Jeg vil

)ar Ret. — Ah vil D

Dnske.

See det

Hr. Ly

Bravo!

Nej, R

at du ikke v

rer nu ind i Gaarden.

ge imod dem. Kom,

ng og Ribolt gaae.)

lt.

t Ord med Dem. Jeg
baaret Dem ſtamme-
ſornøjet med Dem.

eg er.

a kommer.

n kjører nu ind i Gaar

yng.

at tage imod dem.

(Lyng og Riboldt gaar.)

Riboldt.

ale et Ord med Dem.
e har baaret Dem
et misfornøjet med Dem

na.

Behandling.

O det er skjændigt
bagtale mig saaledes?
fund. Det er blot et
krænke mig. Og det ska
tænkt, at det var saa
saa fuldkommen lykkelig
var altsaa den eneste
dog — hvis Lyng har
det er, bedst, at jeg ko
— O jeg er saa bar
fuldigt.

lt.

tage Plads?

ne idag?

nde, hun er oppe

der hende der?

Ly

Ja nu ofer det ned,

Hor

Deres Tjener er nok
n min Torſt næſten a

Fru

En Flaſke Graves!

Ho

Ret ellers Tak! (Hr
: her De ikke Madera

De gjerne
var ikke saa galt.

u Ribolt.
Damerne ikke tage

Hornum.
føde Else henne idag?

Ribolt.
Jud efter hende, hun

yng.
De ikke finder hende

Ja nu ofer det
byge.

Deres Tjener e
Nu er min Tørst n

En Flaske Gra

Nej ellers Tak
aj; har De ikke M

onſert. Det var en af
(til Roſalie) hvad hedder

Vin; Hornum drikker.)

var nu denne herſens
rſtaae os paa herovre,
var deiligt! Og hvor

at der er ſgu ikke
m!

R

Nej, De maa ikke ſ

J

Jo De maa forlad
t nydeligt! Vil De
n man kalde at male.
t malet paa Træ.
en at male paa Tra
e nu bare den Valmu

Brillefoderal!

Hornum

Aa der er ſgu ikke noge
er det!

Roſalie

Nej, De maa ikke ſee det.

Lyng.

Jo De maa forlade mig
Sjæl nydeligt! Vil De bare
kan man kalde at male. Og
bet malet paa Træ. Det
ſvært at male paa Træ. —
See nu bare den Valmue der!

i havde hjemme.

Men hør, ved
gsaa flatteret den
at kunne male

om jeg ikke kan
saa har jeg dog
un hele sit Liv

Aj det troer jeg ikke.

Horn

Og jeg heller ikke, hab
om man lærte sine D
Kunster og at koge en o
?

Fru H

Aa det veed du jo
(t. Nicolt) Desuden skal
dens dem.

Saa?

Fru R

Rosalie.

da vide det bedst; jeg
evende Rose, vi have

Lyng.

anden Sag. Men h
ar De sgu ogsaa stam
være dejligt at kun

Hornum.

Trøst, at om jeg
s og Guld, saa bur
aber, som hun bed

Ribo

Nej det troer jeg i

Og jeg heller ikke,
bedre, om man lærte si
Strømper og at koge
suppe?

Fr

Aa det veed du
(til Fru Ribolt) Desuden
Kursus deri.

F

Saa?

um.

Hvorfor skal hun have det
aer i Køkkenet fra Mor-

olt.

eget i Køkkenet?

num.

Hornum? Jeg gaaer
at have Øje med Pi-

en hende til en god
net, saa hun ordent
ter, ja saa hun vil
dige Modefruer, som
d, og troer, at d
dol og lade sig opva
ske saameget.

Fru Hornu
Jeg maa lade min
ved nok, hvor løjerlig

Skarre

Fru Ribo
Doktor Skarre!

s Datter skal gi

Hornum.

aa. Hvorfor skal hun bli
om gaaer i Køkkenet in

u Ribolt.

faameget i Køkkenet?

Hornum.

det, Hornum? Jeg
ng for at have Dje

gjøre hende til en go
forstruet, saa hun orde
tjenester, ja saa hun v
af disse Modefruer, s
seer ud, og troer, at
Læneſtol og lade sig o
at snakke saameget.

Fru Ho

Jeg maa lade m
De veed nok, hvor lø

S

Fru R

Doktor Skarre!

bolt.

(des til hende).

Markſkriger her? Hvad

olt.

o Kanſelliraaden mener.
jeg har taget mig den
iddag.

, ſom lader mig
r fortryde det.

Ribo

O Vee!

Skarr

Eſjendt jeg ikke in
ſem om Kanſelliraa
ndelſe.

Hornum (Hy

Ja!

rnum (arrig).

ibolt.) Men for Fanden!

u Ribolt.

m (affides til hende).

den Markfkriger her?

re?

Ribolt.

hvad Kanfelliraaden

ge; jeg har taget

il Middag.

Ja du er en fe
Mand, fom lader n
til at fortryde det.

O Vee!

Skjøndt jeg i
det, fom om Kanfe
Nærværelfe.

Hornu

Ja!

um.

ned Deres Grovheder!

re.

at være grov; men for-

olt.

d, Hr. Doktor?

. Jeg haaber at Kam-
e har taget?

R

Saa? det erindrer

M

Men jeg erindrer d

R

Ja det er meget m
Det maa man jo dandse

J

Ja deri har Frøke

Frøken Rosalie!
Hun dandsede med mig

ornum.

ivet med Deres Grandbe

Skarre.

paa at være grov; m
enige.

Riholt.

n vaad, Hr. Doktor?

karre.

opakket. Jeg haaber
Skade har taget?

Ro

Saa? det erindrer je

Sk

Men jeg erindrer det

Ro

Ja det er meget mu
Bal maa man jo dandse

S

Ja deri har Frøken

Frøken Rosalie! ka
De dandsede med mig?

lle.

at ſee.

re.

Dame i hvid Kjole, ſom
Det var nok en Datter
i Torvet.

num.

t er nærgaaende.

e.

num.

ime, ſom De bagvadſka

Riboli

O Gud, hvad ſkal

Fru Rib

Du ſkal ſee, det ga
aab! maa jeg bede

Ne

Nej Tak, maa jeg
ato.

Fr

Som De vil. (til
d med mig; min
i Stue med Fru Ribol
ken, herrum alene.)

Rosalie.
tigt at see.

Skarre.
i fed Dame i hvid Kjol
det. Det var nok en
i paa Torvet.

Hornum.
— det er nærgaaende.

Skarre.

Hornum.
n Dame, som De

Ribo
O Gud, hvad sk

Fru R
Du skal see, det
selliraad! maa jeg be

Nej Tak, maa
Madro.

Som De vil.
takke med mig; min
ud, Skarre med Fru Ri
Rosalie, Hornum alene.)

tenſen.

have en Poſe med til
ned og drik en Taar

(gaaer.)

eg veed ikke, hvad jeg

ondepigebragt.

det bitte Kvindfolk?
— det er jo Elſe.

M

Ja gid De gjorde!
et ſkje.

Naa hvad vilde du

M

Jeg vilde ſpørge J

Aa ſo viſt Naaer
ke om, Morten? —
— Naa kom nu!
k maalmodig) Naa,

il jeg ſige dig Farvel.

Mortenſen.

i ſkal have en Poſe m
ſæt dig ned og drik a
r. (gaaer.

orten.

et. Jeg veed ikke, hvo

ivdſt Bondepigedragt.

rten.

em er det bitte Kvind
Øjne? — det er jo

Ja gid De gjorde
vilde ſige.

Naa hvad vilde d

Jeg vilde ſpørge

Aa jo viſt gaae
ſpørge om, Morten?
det. — Naa kom nu
ſige. (utaalmodig) Naa,

e, om du vil være min

8).

mig tilbedste.

tid været min bedste
a stor, har jeg ingen
vil heller ingen have,

saa du vil virkelig
ilde jeg have vidst.
Kjole, saa blev jeg
dle mit Legeme.
vaa, hvordan jeg
for at faae dig.

hvad var det?

Jeg vilde tage til
at noget Lovtrække
og see at komme

rten (rask).

ig, Elſe, om du vil vær

lſe (rolig).

rten.

e have mig tilbedſte.

Elſe.

har altid været min
var ſaa ſtor, har jeg
og jeg vil heller ingen

Saa du vil virkel
det ſkulde jeg have vid
ſine Kjole, ſaa blev je
over hele mit Legeme.
lerede paa, hvordan
Mand for at faae dig
noget.

Hvad var det?

Jeg vilde tage til
og lære noget Løvtræk
vilde jeg ſee at komme

Elſe.

, Morten!

(han kyſſer hende.)

rtenſen træder ind.

ns Dreng, hvad er det han
am dog for galt at bære ſig
s Huus. Den ſtakkels lille
rſtrækket derover, ſaa hun
Sæt dig ned, min bitte
ſaa ſkal jeg nok jage den
til Morten) Vil han ſee, han
get nyttigt for, iſtedetfor at
ſølle Pigebørn.

Kom mig ikke
ſom er vant
hendes lange
ſaadan en Mø
o i ſaadan en
hendes gode Fa
og du troer, at
lerſone?

Men det er ſo
il have, at jeg

Du ſkal ikke bry
in ikke vred over

Elſe.

l, Morten!

(han kysser hende.)

rtenſen træder ind.

rns Dreng, hvad er det k
fam dog for galt at bar
s Huus. Den ſtaffeli
ørfrækket derover, ſaa
Sæt dig ned, min k
ſaa ſkal jeg nok jage
til Morten) Vil han ſe
get nyttigt for, iſtedenfo
ſølle Pigebørn.

der, ſom er vant til
med hendes lange Silk
med ſaadan en Møllert
herned i ſaadan en Sta
hele hendes gode Familie
paa, og du troer, at hu
Møllerkone?

Men det er jo ikk
der vil have, at jeg ſkal

M

Du ſkal ikke bryde
er ſlet ikke vred over hv

Jan har da gaaet Aar og
den i Aabenbaringen. Ja
s Skyld, at han endelig
aa Gaarden, skjøndt han
emme hos hans Moder. –
ner so reent, at vi har

en.

rtensen.

deroppe, Vendel. Han
opgjøre Maanedsregn-

nærmere, H
ne Historier. Han
aru – de ere bley
r paa Møllen og
kelovnsstrogen.

Naa er det afgjo
gratulere. Men d
, som veed noget d

Mada
Ref, men det h
Aaren saaer so Maa

m Mortensen.

an ikke kan, det er jeg
den lange Bæls der
. Han har da gaaet
Døden i Aabenbaringe
Væsens Skyld, at han
ppe paa Gaarden, fjer
herhjemme hos hans Mo
glemmer jo reent, at

Morten.

n Mortensen.
alteren deroppe, Vend
for at opgjøre Mann

Madam

Kom nærmere, Hr
kjønne Historier. Ham
Jomfru — de ere blev
her paa Møllen og
Kakkelovnskrogen.

Naa er det afgjor
jeg gratulere. Men d
den, som veed noget d

Mada

Nej, men det h
Morten faaer jo Gaa

Han har da gaaet Aar og
Døden i Aabenbaringen. Ja
æsens Skyld, at han endelig
ve paa Gaarden, skjøndt han
erhjemme hos hans Moder. –
lemmer jo reent, at vi har

ɔrten.

Mortensen.

eren deroppe, Vendel. Han
r at opgjøre Maanedsregn-

Hiſtorier. Han
– de ere blev
Mollen og
ſtrogen.

Kaa er det afgjort
mere. Men de
ed noget de

Mada
Aj, men det har
ikke saaer jo Gaard

Madam Morten

kom nærmere, Hr. Forvalter
Hiſtorier. Ham — Kløren
u — de ere blevne enige om
aa Møllen og putte mig
ovnskrogen.

Vendel.

aa er det afgjort? Det glæ
tulere. Men der er vel ing
m veed noget deraf?

Madam Mortenſ

i, men det har vel ingen
faaer jo Gaarden her, og

l.

g kalde hende Frue, for

.

rtenſen.

el finde ſig i.

:.

om De tog op med idag,
1 er Moder altid i bedſt

ortenſen.

op med dig, naar du har
a ſiger hun herefter Du til

Stam ſelv, saa kan

B

O det kunde jeg no
ns komme ud af det

Madam Mor

Nej ſikken en Fyr!
il mig. Nej det g
n pæn, rødmuſet
andet end at kyſſe
Naa ſaa tage vi
ag.

M

g jeg er paa B

...el.

...lig kalde hende fra
...lt.

...ortensen.

...vel finde sig i.

...lse.

...re, om De tog op med
saa er Moder altid

...Mortensen.

...er op med dig, naar
...g saa siger hun herefter N.

saa Skam selv, saa kan

Vo

O det kunde jeg no
sagtens komme ud af det

Madam Mor

Nej sikken en Fyr!
frie til mig. Nej det g
dan en pæn, rødmusset
ikke andet end at kysse
(til Else) Naa saa tage v
middag.

M

Og jeg er paa

noget Tyvstr, som
n, der skal mere til,
tage Benene med sig!
Bog! (Morten gaaer ud med
let. Aa ja, det er saa

— —

Dagel af S
ilies smukke Øine ere
paa mig. Og den
at praktisere i hen
Lyng fortæller, at
ammensis. Saa er
eis, som jeg nu i
og strabet for at e
den Gamle er uagtet
At han dog ikke
— Nej, see til de
pibs. Men jeg
(seer ud til Venstre.)
Jeg vil gjøre

u, hun har flugt
ært noget Tydsk, is
Barn, der skal
nu tage Benene
)ans Bog! (Morten
jebarnet. Aa ja, d

jeg gjør paa at nærme
bage med en Hagel af
Rosalies smukke Øine e
falde paa mig. Og der
vovet at praktisere i he
Hr. Lyng fortæller, at
Amanuensis. Saa er
Praxis, som jeg nu i
bukket og skrabet for at
for den Gamle er uagt
lidt. At han dog ikke
dertil! — Nej, see til
være spids. Men jeg
hende. (seer ud til Venstre
bravo! Jeg vil gjøre

e.

:, at Frøkenen reent vilde

rtenſen.

:ibolt beleſligt, vilde jeg
Dem under fire Øine.

Fol!

(Skarre

Fru

De vil altſaa tale

Madam

Ja det er en Sag,
ligemeget.

Fru

Dem og mig — i

egentlig ikke derind; he
en hun var saa vaad
maatte hun jo vente,

karre.

ge for, at Frøkenen ren

Else.

Mortensen.

u Ribolt belejligt, mi
ned Dem under fire Ø

Sk

Med Fornøjelse! M
Sjal!

(Skarre

Fru

De vil altsaa tale m

Madam

Ja det er en Sag,
mig ligemeget.

Fru

Dem og mig — ja

t. Jeg

en.

:t er om ham jeg

iere Løn til ham, saa
:r noget vi ikke holde

ensen.

ikke meget af. Han
for jeg er hvad man

Madam M

Det er Fru Ribolts C
Madam her paa Ga

Fru S

Naa, det er Frøkene
desværre ikke holdt
me.

Madam

Det var Børnestreg
Morten bleven en fi
ham, de har da ikke

meget mange

jøre.

Mortensen.

en, og det er om han

Ribolt.

m en højere Løn til ham
at det er noget vi ikke

Mortensen.

heller ikke meget af, f
Løn, for jeg er hos

Madam

Det er Fru Ribol
salig Madam her paa

Fr

Naa, det er Frø
der desværre ikke ho
hende.

Mad

Det var Børnes
er Morten bleven en
og ham, de har da i

og jeg haaber

n.

vi veed jo not,
ge, hahaha! Man
n om hele Verden
unde gaae. — Det
leer deraf, for saa

Madam M

Ja det er Mandfolk og

Fru Ri

Nej det var ikke det jeg
ster: de, man kalder d
me, og imellem dem e
ig overſpringe.

Madam Mo

Aa ſaadan? Fru Rib
man en Kloft mellem m

Fru Ri

Ja det er netop min M

Mortenſen.

mit Samtykke, og jeg
l give Deres.

Ribolt.

Mortenſen.

haha! Men vi ved jo
vi vare unge, hahaha!
noget, ſom om hele
det ikke kunde gaae.
Ribolt leer derad,
nod?

Mada

Ja det er Mandſ

Fi

Nej det var ikke
Menneſker: de, man
de Jævne, og imellem
lader ſig overſpringe.

Mada

Raa ſaadan? F
er ſaadan en Kløft me

Fr

Ja det er netop

Lagt med Dem, og vil

Madam M

Ja jeg vil ogsaa helst
Men jeg er nu af de
mit Barn, end af mine
Mødre.

Fru Ribo

O De er en —

Madam M

Jeg er en jævn Kone,
høflig mod mine Gja

ender mine Pligter

ysen.

ening saadan reentud

t.

Hvor kan De komme
Min Datter og en

i Slægt med Dem, og v

Madam

Ja jeg vil ogsaa h
skab. Men jeg er nu a
af mit Barn, end af m
gode Mødre.

Fru R

O De er en —

Mada

Jeg er en jævn
altid høflig mod min

Riboldt.

! Jeg kjender min

Mortensen.

Deres Mening saadan

Riboldt.

et er. Hvor kan De
rflag? Min Datter

huset.

esørge, naar han
et. — Hvem har

du kan ikke troe,
paa, at han tænker
kelige.

lt.
forfkrækkelig nær. Kom

Ja saa kommer ieg
Kvinde. God Bedring

Ja hun har godt
Hvem No paa mig.
Landsfky over mit
Ord til mig siden,
Øine paa mig, saa er
du kun! Han er
Gud, naar han vil,
Kun man vidste det,
Veie, men den Uvished
– Der kommer

nede i Havehuset.

Ja saa kommer j
Værtinde. God Bedrin

Ribolt.

Tjeneren besørge, nar
je af Bordet. — Hva

Ja hun har godt
ingen Ro paa mig.
Tordenſky over mit H
et Ord til mig ſiden,
Øine paa mig, saa er
bi du kun! Han er ra
Af Gud, naar han vil
Naar man vidſte det,
Udveje, men den Uvis
ud. — Der kommer

iboldt.

aden. O du kan ikke
g er vis paa, at han e
en ulykkelige.

Ribolt.

n saa forſkrækkelig nar

nig ſammen

Kone har nu Tro
e hende.

r. Han har kun et
domme, det er Cre-
an formodentlig ogſaa

Hor

Jeg har engang ſagt
mrnde det.

Ri

Den Herregud! hvad

Hor

kad du mig om det.
ange for.

Ri

Een du, jeg har ſo
r dig. Vi har ſo omg

til at føre mig

Ribolt.

ge dig, min Kone har u
vet at kurere hende.

Jeg har engang
at fortryde det.

Men Herregud!

Hornum.

fed Kuur. Han har
lige Sygdomme, det
bruger han formodentlig

Lad du mig om
er bange for.

Seer du, jeg h
imod dig. Vi har

ibolt.

hvordan mener De
ringen her?

Lyn

det var blot et
ker ſlet ikke paa
jeg mig Pokker
en Tuur ſammen

Jeg ſynes, det gaaer
for nogen Grund til at

Horn

Nej, den er ſnarere alt
de kan blive ved paa den

Lyng

De de blive jo nok nødte
de kan mere. Og det va

arvel ſaalænge!

(gaaer ud af Laagen.)

Hvordan mener D
holdningen her?

Jeg synes, det g
da ikke nogen Grund t

H

Nej, den er snare
at det kan blive ved pa

Aa de blive jo nok
de ikke kan mere. Og

Ribolt.

Lov! (høit) Aa det var
tede! Han tænker slet
n. Saa kører jeg mig
Skal vi gaae en Tur

ornum.

Ribolt.

lene. Farvel saalenge!
(gaaer ud af Døren)

mer nogen. Følg

e ud til Venstre.)

øjre.

det er gaaet galt.
baim Mortensen hjerte
har ikke sagt et eneste
gesom hun vilde ade
ret at vide? Forval-
l, da Madam Mor-

Raa De sidder og t
u mig.

Nej det veed Gud,

Ja ja — jeg veed

Aa saa troer De ve

rge en af Regterne at
Jeg havde ogsaa med
n gik ind; det var sgu
avde.

o r n u m.

— Der kommer nogen
Gang!

(de gaae ud til Venstre.

mer fra Høire.

for, at det er gaaet
at Madam Mortensen
Moder har ikke sagt
nig, ligesom hun vide
ae noget at vide? Se
marken, da Madam

E l s e (river

See saa! Naar

Naa De sidder
paa mig.

Nej det veed G

Ja ja — jeg

Aa saa troer D

oen Blatteder?

er ikke noget at
(ostfinden) Hvorhan

l (holt) Haaer De

et.

Lyng (Ko...

han gav ham Brevet

Ve

i Klæderne, Kl. 16
ham. Jeg vil hav

Y

ja vist, De skaaer

Vendel (...

vil der ikke ane
ken.

aa med den Blaffert!

l.

Der er ikke noget
røken! (affides) Hvorfo

des).

s det! (høit) Gaar D

l.

)likket.

Lyn

Hun gav ham

I Klædestuen, F
det til ham. Jeg vi

Jeg troer, De

Vende

Aa det var ikke
tegnelser.

jagt, at hun beed,
forbandede Klæde!
)er eller Pjalter af
grunder.)

ver Scenen.

det, uden jeg. Der e
at vide — ikke en
ame i min Vestelomm
eme. — Hm, de er e
paa Vandmøllen o
begriber jeg, hvad
. Hun skulde klare de

m Ribolt og Thomas

Fru Rib
Saa siger De, at

være. Dren
er revet saa uti
møde" — han skal m
r det! Og saa her, h
ikke sagt, at hun
det forbandede K
Bogstaver eller Pjalt
(grunder.)

enstre over Scenen.

).

as.

Ly

Det er udmærket. N
altsaa Stævnemødet finde
veed det, uden jeg. Der
det at vide — ikke en
gjemme i min Vestelomm
Vindene. — Hm, de er e
møde paa Vandmøllen o
nu begriber jeg, hvad
før. Hun skulde klare de

Fru Ribolt og Thomas

Fru Rib

Saa siger De, at

…ar en aldeles lige-

…r at bede om Deres

…ver De den Haand?

Fru R…

Det er ikke godt at kjen…
…a Lay.

Lyn…

Men jeg veed, at det …
…g har selv feet hende …
…ed. Og De maa kunn…
…n hun indbyder ham …
…iften Kl. 10.

evise Dem. Tro
Madam Mortens

bolt.

det var en aldeles

g.

om for at bede om

bolt.

L

De skal slet ikke lee
Kjender De den Haand?

Fru K

Det er ikke godt at kj
dan en Lap.

Ly

Men jeg veed, at det
for jeg har selv seet hende
Vendel. Og De maa kun
per, at hun indbyder ham
stuen, iaften Kl. 10.

villet overraske mig
l Hemmelighed bestill
begribe, at man ikke
edeskabe?

elskede, som mødtes i a

bolt.

Tale om Kjærlighed,
De skal ikke sige det til

Fru Ho

Nu, Hr. Lyng! hvor
Fru lete fra os.

Ly

Nu maa ikke være vre
Ballet saa gemytlig
Fru Ke lage Plads h
Fa.

Fru Hornum og
Ballet og Selle

holde for Nar.

Fru Hornum, Rosalie.

Fru H

Naa, Hr. Lyng! hvor
Herrerne løbe fra os.

Ly

De maa ikke være vr
være dobbelt saa gemytlig
merne ikke tage Plads h
Sted.

(De sætte sig: Fru Hornum og
Ribolt og Else

ng.

ibolt.

entlig villet overra
n i al Hemmelighed
nok begribe, at m
Klædeskabe?

ng.

Forelskede, som mod

Ribolt.

Tale om Kjærlighe
n De skal ikke sige

e.

har han saamænd saaet
, han maa tage tiltakke

u m.

r saadan en ung Mand.

Hun er anbragt.

Lyng

Naa ja da — lad gaae

Fru Ribolt

Hr. Doktor, maa jeg to

Skar

Ak Fornøjelse!

Fru R

Jeg anseer Dem for e
Vi have Lyst til at tale
ved, at hun er meget

som den Doktor a

alie.

nen, har han saamar
akkel, han maa tage

ornum.

rti for saadan en ung
de to.

ng.

vd. Hun er anbragt

bedet Dem.

L

Naa ja da — lad g
(heller.)

Fru Rib

Hr. Doktor, maa jeg

Sk

Med Fornøjelse!

Fru

Jeg anseer Dem for
har tidt haft Lyst til at ta
De veed, at hun er meget

lt.

i Arbejde. Jeg skal at
føler sig ligesaa trykket
som De. De veed jo,
meget slemme til at
derfor, imedens jeg er
eres Varetægt.

e.

ue, som gjør mig stolt

um.

et om lille Else?

godt.

(Fru M

Skar

affældes) Det er et Hes
en; hun svarer ikke et
ikke for sin Praxis!
Jeg maa tage Plads ved

El

Værsgo! (Skarre sætter

Ros

Det er dog i Grund
at der og spilde alle sin

ibolt.

)em i Arbejde. Jeg
lse føler sig ligesa
e, som De. De
ere meget flemme
vil derfor, imedens
Deres Varetægt

arre.

Frue, som gjør mig

rnum.

t det om lille Else?

(Fru

Ska

(affides) Det er et He
Frøken; hun svarer ikke et
man ikke for sin Praxis!
at jeg maa tage Plads ved

El

Værsgo! (Skarre sætter

Ros

Det er dog i Grunden
sidde der og spilde alle sine

olt, tage tiltakke med
, hahaha!
(sætter sig hos hende.)

Rosalie).

n Ære at —

e.

see, at De spilder Deres

Rosa

Aa ja, De interesseren
gjerne med hende.

Ska

Jeg taler gjerne med

Fru H

Ja, Hr. Doktor! men
ende end med Else.
Dem.

Ro

Herregud, Moder! k
Han er en saadan Ven

arre.

r fig.)

ng.

n Ribolt, tage tilfalds!
ispuds, hahaha!
(sætter sig hos hende.

(til Rosalie).

g den Ære at —

salie.

at see, at De spilder

Nej ikke just intim,

R

Naa ja, De interes
taler gjerne med hende.

S

Jeg taler gjerne me

Fru

Ja, Hr. Doktor! m
Maade end med Else.
med Dem.

R

Herregud, Moder! t
De nu er en saadan Ve

imelig forlovet med For-
ar opdaget, at hun ſkal
Aften.

ſaa ſtrax ud med det
ig ſandt. Herved be-
n der ſtaaer i Stifts-

Aa, ſaa er det mig

Fru Horn

Det er ſaamæn e

Roſalie

Aa ja!

Naa, Hr. Doktor

Nej jeg vilde h
Kjøbt for en Fare, ſ

de det?

ornum.

adant noget ind! Na
hemmelig forlovet mi
vi har opdaget, at hu
im i Aften.

arre.

alie.

nu ogsaa strax ud m
virkelig sandt. Herre
— som der staaer i E

Ja kan jeg gjøre
dermed, saa er det mi

Fru Hor

Det er saamæn

Rosali

Aa ja!

Naa, Hr. Dok

Nej jeg vilde
Ribolt for en Fare,

veed ikke, hvordan det er
veed alting.

e.

r e.

til at sætte den bevidste
Tid og Sted.

ekker ham haanden.) De skal

allarmeret over
Lars Kammer og see

Gid det kunde ga

Gaa De kun og
det for Deres M

Fru
Jeg troer, de to
Deres Fortællinger

Fru Horatius.

nde?

g.

veed ikke, hvorfra k

veed alting.

e.

re.

til at sætte den kor

Tid og Sted.

e.

ækker ham haanden.) De

L

Det skal jeg — stol

er lidt allarmeret over d

Deres Kammer og see a

(

Gid det kunde gaae

L

Gaa De kun og

klare det for Deres Mo

Fru

Jeg troer, de to

med Deres Fortællinger.

lſe mangler.

r n u m.

rdeles Grund til at være
æt.

e.

u m.

ybt De var i det. Vi
have Øinene med os.

Fr

Nej Gudbevares!

Jeg ſkal dog allig

Men ſaa tillader
bere Deres Pakker

Ja Tak ſkal De

alie.

Else mangler.

ornum.

særdeles Grund til a
mæk.

rre.

rnum.

dybt De var i
at have Øinene

Maa jeg hente

F

Nej Gudbevares

Jeg skal dog all

Men saa tillade
og bære Deres Pakke

Ja Tak skal De

u m.

m den dumme Tos. Hvor
nke paa at komme hjem.

n u m.

t med Doktor Skarre.

m.

Hvad Fanden har hun

u m.

m, som du troer. Det
ende ungt Menneske.

Hør, jeg faaer e
rede endeel Patien
sagt, at De ikke
Vilden De faaer e
sig ham dertil?
gerne.

Den Klodrian! J
ine sig vigtig me

Se det gior jo a

num.

om den dumme Tos. fr
ænke paa at komme hi

rnum.

ſet med Doktor Stam

um.

Hvad Fanden har h
?

nnum.

lem, ſom du tror. Je
mende ungt Menneſk

Hør, jeg faaer en
allerede endeel Patienter
ſelv ſagt, at De ikke k
undtagen De faaer en
nu tog ham dertil? Ha
retningerne.

H o

. Den Klodrian! Nej
og giøre ſig vigtig med ſ

L

Aa det giør jo alle

ede. — Men Deres Frøken
orille mig.

rnum.

am.

lle.

han slet ikke mere bryder
g det synes jeg er strøl-

re.

lv om jeg virkelig havde
age at troe, saa er det

Ja hvis Kanselli

Nej, kan det sv
m bet.) (afsides til Fru H
n af Syren?

Fru Ho
Jeg troer, han

Aha!

arre.

er Fruens Stilling
ede. — Men Dack
orille mig.

ornum.

kam.

alie.

han slet ikke mere
og det synes jeg at

rre.

Selv om jeg virkelig
ehage at troe, saa

S

Ja hvis Kanselliraa

H

Nej, kan det fornø
sior det.) (affides til Fru Horn
der af Fyren?

Fru Horn

Jeg troer, han er

H

Aha!

Ribolt.

de blive hos os i Nat. Vi alle.

alle.

os det!

um.

n Operation imorgen For- have Bud efter Doktor mig.

bolt.

—

Fru R

Hvor er min T

Frøkenen — hun

Ja Frøken Else fi
Det er sandt, je
Jeg maa see, om

Fru R

Doktoren er nok

Fru Ri

Hvor er min Dat

Riholt.

ilde blive hos os i Aa

m alle.

Frøkenen — hun

falie.

os det!

Jo Frøken Elſe fi

(affides) Det er ſandt, j

rnum.

en Operation imorgen del. Jeg maa ſee, o

rſt have Bud efter Le relſe.

e mig.

Fru R

Doktoren er nok

Riholt.

raadens?

—

m Laagen.

saa op og have os a
ammen! See nu ikke
nere invitere dig sam-

en ganske flink Fyr.

; ere blevne forligte
orsoning. Kom nu!

R

Men kjæreste Ven

H

Der er ikke mere
med Pengene!

R

Det var altsaa sa
løber rundt for mig.
Mand — det er
har ingen Kredit r
Hjem — og i disse

(Fru Ribolt gaaer.)

er igiennem Laagen.

skal vi faa op og have
e Viin sammen! Ett l
aldrig mere invitere dig
ktor.

rnum.

amænd en ganske simp

iholt.

, at J ere blevne
paa Forsoning.

Ri

Men kjæreste Ven —

Ho

Der er ikke mere a
blot med Pengene!

R

Det var altsaa sa
Det løber rundt for mig
lagt Mand — det er
Jeg har ingen Kredit
og Hjem — og i disse

el.

veed, at det er aldeles

t.

ofagt mig de 8000, som
tage de Penge fra?

.

il betroe os saamange

Anna kommer

Ann

See, der seer han
ien skal sættes i.
ed.

A

Det tinker a wal, t

B

Jomfru, hvör det
en. Men De seer saa
en noget imod?

saa værsgo! Jeg [illegible]

del.

e veed, at det a [illegible]

olt.

opfagt mig de 800
vi tage de Penge in

del.

olt.

a vil betroe os [illegible]

Anna kommer

Anna

See, der seer han
Ruden skal sættes i. S
derned.

A

Det tinker a wal,

J

Jomfru, hvor det
Dem. Men De seer so
Dem noget imod?

hele Verden. Men jeg
aa forandres, ellers tager

m det er bestemt! Jeg
dog det bedste.

forlade Gaarden her?

i sidste Vinter, og den
og alle de andre har
Pige.

Lyng

Var det ikke Ver
m ham.

Jo han gik ud af

Lyng (ga

Kan De huske, vi
Ole Ribolt?

Ja, men det er ikke

)e! Og hvor kun
fe i hele Verden. M
)et maa forandres, ellers

nna.

, som det er bestemt
)et er dog det bedste.

ndel.

gyldig forlade Gaarden

nna.

ne den sidste Vinter, n
n De og alle de andre
reløs Pige.

Dem!

Lyn

Var det ikke N
med ham.

Jo han gik ud

Lyng

Kan De huske,
Else Ribolt?

Ja, men det er

fesl.

ndt. Og Else har selv

Vendel ere hemmeligt
som har sendt mig ud
r gaaer han!

(ller ud af Laagen.)

Ja hør lidt!

Ande

hvad?

R

kom lidt herhen!

A

Naa, hvad er det

Inna.

tager fejl.

yng.

ire fandt. Og Elle k

ina.

ng.

n og Wendel ere

ende, som har sendt

— Der gaaer han!

(iler ud af Døren.

Anders Jessen gaaer ove

Aa hør lidt!

Ande

Hvad?

Kom lidt herhen!

Naa, hvad er det

re.

bolt.

ør — om han har Mod —
han — om han kunde ind-
—

ers.

er ræd for e Brunnebings

lt.

gjælpe ham med nu

Kan han da ikke

Nei, det skjøtter
'n ræd for, te de
i e Snelkas i Vib
og ingen Faanow
gen Aarsaw for

Ja saa vil vi op

nders.

l saa raft en Kaabl, in

ære.

ibolt.

i tør — om han har

aer han — om han kun

ier —

nders.

n a er ræd for e Brun

ibolt.

hjælpe. Jnæt goer a
længer saae sit Vejr i
skal hjælpe ham med n

Kan han da ikke

Nei, det skjøtter
Korn ræd for, te de
ind i e Snelkas i Vibo
til og ingen Faanøwel
min egen Aarsaw for d

Ja saa vil vi opg

skal a nok hæhl mig
igjen.

Nat gaaer det ikke an.

tink derpaa, saa vil
i Awten Kl. 10 og
til den Tid blywr

Ribol

Hvad?

Hahaha! De staaer
ærlig bleven forelsket?

Nei, paa ingen Maa

Hahaha! Hør, kom

Det er saa lummert.

re det inæt, ihvad k
aa dramer a gilt
saa skal a nok
mig igjen.

lt.

n i Nat gaaer

rs.

lde tink derpaa,
age i Awten
han til den

t.

Ribolt

Hvad?

Ly

Hahaha! De staaer
aldrig bleven forelsket?

Ri

Nej, paa ingen Ma

L

Hahaha! Hør, kom

R

Det er saa lummert

ſynligt.

der af ham? —
om De var bleven
i? Det ſkulde vel
e?

Uartighed! Jeg
t gjøre — ikke det

d tilvenſtre.)

ulig.

ibolt.

mener alsaa, at jeg
ltfor usandsynligt.

ng.

o gaaer der af han
ud, jeg om De vil
er det saa? Det skal
mandsfone?

olt.

g Deres Uartighed!
mænd at giøre –

(gaaer ud tilvenstre)

en.)

forſigtigt ind.

wal hitte nø'et, te Jen
Anſtalter maa der wal
gel, men det her faaer
rem og prøver paa at dirke.)
Hul er for bette. Saa
maa ta dem aalſammel,
lle, fatte Kuen. da ſlet
ow wæſt for dem ſjæl;
de haar o e Mark. —
ger en Kaabe, ſom hænger
a en ſær Handtering!
A er en fatte Kuen;
kan faae! det er dog
ind i det her gammel

Fru Ri

Klokken er ſtrax 10,
Ikke. Jeg troer ikke de
dem en Skræk, ſom
hvor jeg ſkal gotte m
ſkrækkelſe! Den trodſi
for hende, ſeer hun
n den Løn man har. —
min Sygdom over al
ſkal jeg udholde det?
— Ribolt har været

grunden.)

ommer forsigtigt ind.

Jen wal hitte no'a, l.
de her Anstalter maa k
en Nøgel, men det h
Som frem og prøver
— e Hul er for bet
Nand maa ta dem a
en sølle, fatte Kuen
kal blyw wæst for de
Row, de haar o e M
er? (tager en Kaabe, s
aar da en sær Hand
l mig. A er en fatte
aad a kan faae! det e
hende ind i det her

Og nu kommer jeg he
hed — for at lure.
med mig. Nej, bort l
der kommer nogen! (Fi

Fru

Klokken er strax 1
blikket. Jeg troer ikke
jage dem en Skræk, s
O hvor jeg skal gott
Forskrækkelse! Den tr
gior for hende, seer h
det er den Løn man h
reent min Sygdom ove
ledes skal jeg udholde
syg. — Ribolt har v

Fru R

Hm, det er meget
me. Vi skal siden underf
(Anna vil

Lyng kommer med

Naa saa træffer jeg d
De den Kaabe?

Fru R

Ja det er min. Hvo

L

Jeg stod nede bag
Person som listende der

ogen god Hensigt,
De Nøglerne til

id selv.

iholt. Hm

a? gaae. V

na.

Naa

der De d

iholt.

ı ikke i nogen god Se

ne) Har De Regle: Ja

Jeg

na. Perſon k

Fruen altid ſelv.

e her. Fy, en saa
s Herskab.

mmer! Der bliver
lade Dem arrestere,
da De er saa ung,
— Gaa nu! Jeg
et saadant Affkum!

til at forkryde det.
Naa, gaa nu!

Lyk

Fruen gjør bestemt de

Fru

Dem selv! Jeg kom
hører hende skjult i en K
ual, hvad det skal betyde
at hun ikke kan sig
ma troe, at hun vil s
mistænkeligt nok. Men
kabe, saa er hele S
Lærerjælling er hendes
mærkeligvis været, at hu

ikke værdt at
. De andre
gaae ned og

Doktor Starre er

O Hr. Lyng! Deres
vm Part i den Sag-

L

Min Gemytlighed?
k Gavn, saa gjør den,
m. — Naa kom nu m

Fru

Nei jeg har egentlig

Det er maaskee den

gemytlig.

Fru Riboll

O Hr. Lyng! Deres Gemyt
nogen Part i den Sag.

Lyng.

Min Gemytlighed? Nej h
ikke Gavn, saa gjør den, min Sjc
træd. — Naa kom nu med, Frue

Fru Ribol

Nej jeg har egentlig noget

Lyng.

Det er maaskee den Omflytn

Høire.

aa faae en Sang

g mit hele For-
bedre at gaae op
en italienſk Arie

idag.

ved ikke.

Morten kommer

Hor

Naa, Doktor, faae vi
dem vi kommer op og i

Morten (til Else

Else, kom lidt!

(Else og

Rosa

Naa, Hr. Doktor!

hed og K

1.

r de sidste Linier.)

e og blaa,
en brune;
en Braa
og Lune.
travle Liv,
n og Kniv,
r til et Eden,
eensomme Liv

lum.

F

Ja det kommer

Gu vil han saa
De os den Vise ved

Ja vel — og
milde Værtinde og

Bravo! — Hu
og jeg havde altid

l at passe paa os,

l det gaae til?

. Forvalteren for-
paa Raad, og han
Roder for at snakke

Ja men din Haand, (
hvordan skal den staae
saa bange for, du vil
Stykket.

Lad du mig om
imidl jeg har faaet mi
Roller, hvor taabeligt
næsten troe, han hav

er flet ikke paa den

rten.

komme til at passe

one.

se.

dan skal det gaae til?

ten.

du see. Forvalteren

hittet paa Raad, og

til Moder for at

Kjole, jeg vil give dig,
det er ikke af Silke.

Ja men din Haand
og hvordan skal den st
er saa bange for, du
til Stykket.

Lad du mig om
hvortil jeg har faaet
Møller, hvor taabeli
jo næsten troe, han h

Nej nu ſtaaer han
e paa. See, hvor
med Armene! Da
er næſten, han er
tet, ſom jeg. Da
er - - alligevel er
e kan bære al den
ſaa tænke, at Elſe
løb efter hende —
ommen op endnu.
t end een Gang.
n. Men hvad ſtal
g ikke, det er nu

Jeg har imidlertid
hende vente paa

Og kan De ſkæl
le har været borte?

Nej.

Jeg har talt med

feer ud tilvenstre).

bond. Nej nu
t at tænke paa. Se
aaer ud med Armen
Jeg troer næsten, j
m Hjertet, som jeg
dan det er — allig
jeg neppe kan bær
e jeg ogsaa tænke,
Om jeg løb efter h
ikke kommen o
Godnat end en
ikke om. Men
e kan jeg ikke, det

havde glemt nogle Pap
Jeg har imidlertid se
bedt hende vente paa m

Og kan De gjætte
De har været borte?

Nej.

Jeg har talt med

os faa see ud paa
mer tilbage med An' Mari

l taahl med wos?

kan wal betroe ſig

ikke være andet.

(heftig) Naa, har
Nej bi lidt! det er m
mig — (falder i Staver
lagde J?

A saah itte ns'et,
ll at præjk for wos.

Snak han kun re
itte være ræd for wos

A

Han haar ikke sagt

J

(heftig) Naa, har
Nej bi lidt! det er m
mig — (falder i Staver,
sagde J?

A

A saah itte ns'et,
til at præjk for wos.

A

Snak han kun ree
ikke være ræd for wos.

ygningen.

da baade Synd og

il ha den Fornøwels,
derfor, hvad gaaer

Sie nu, nær vi t
a vilde e Low snart fa

R

Ja — ja! Men
2–1.

A

Nej, han kan lide
an give for det her S

S

See — her er 10

Mari.

vil a. (affides til Anden) Ja
d hedder den Goer, vil

An'

Sie nu, nær vi t
saa vilde e Low snart fal

olt.

R

ovedbygningen.

Ja — ja! Men
12—1.

ers.

var da baade Su

A

Nej, han kan lide
han give for det her St

ari.

æl vil ha den Form
wos derfor, hvad

F

See — her er 10

e er for lidt.

olt.

fyld! I maa ikke tale om
rejſer I ſtrax og tier ſtille!

ers.

.

ari.

il ønſke ham, te han maa

(Nibolt gaaer.)

Rej nu drage
han være ganſke

Det var ſo og
til det.

Aa I mærkede ſo
i Hovedet. **Det**
ver.

vi gaae til e Bitte

ke er for lidt.

bolt.

Skyld! I maa ikke ud

rejser I strax og tier

ders.

Laf.

Mari.

vil ønske ham, te ha

(Ribolt gaar

Nej nu drage v

kan han være ganske t

Det var jo og e

vos til det.

Aa I mærkede jo

rigtig i Hovedet. Det e

ud over.

enbigheder! Kom

i.

el! Hvorden stulde a

bers).

Jeg vil nu blot sige
r nok til at samle alle
resteres, eller vil du

her!

An'

A sejer saa manne
mme que ved wos, fa

Ja jeg er bedre, e
g Vagt ved Gaarden
e komme den nær, bliv
ommeren.

Han kan være ro
ol hytte wos. Naa

at J ikke skal falde paa
saa giver jeg jer disse 1

A r

A sejer saa manne
grumme gue ved wos,

Ja jeg er bedre,
jeg Vagt ved Gaarden
at komme den nær, bli
dommeren.

A

Han kan være ro
wal hytte wos. Naa

lbage. (omfavner An' Mari) O
Lad mig blive hos dig!

til An' Mari).

an er et bette Korn hvavs i'et.

na.

kudt i Verden, som J. Alt
Lykke, mit gode Navn og
n har, de berøvet mig, og
let ingenting — undtagen
! lad mig følge jer langt,
Verden!

Hvad de har
male det — Hører
ntroffet. Hvorfor
gaer til Grunde?

Raa naa!

De juble og
den mørke Na

To, hvad er d
Staahkel?

Hvad de har
taale det — Hører
ustraffet. Hvorfor
gaaer til Grunde?

Naa naa!

De juble og fy
i den mørke Nat.

- at vi har Magt til at
Dom over dem. Den
Hovedet. Alt hvad
us. Kom! o Gud —
(falder i Afmagt.)

! To hvad skal vi

ernede (peger tilbage).
ind. Der kan vi

Nej, Ass, det var
ingen, der skal sige
den, der har betroet
lade vi hende ned i
ner til et grumme Be

Ribolt kommer ind.

endnu hører man ingen
r mørkt som i Graven.
(En hoste) Tys! hvad var
ellraaden derinde, som
nfelliraad! — Ja han
omkring mig, og der
, at jeg tænker paa at
Maade; der er ingen,
nle, ærlige Søren Ribolt.
ænke det om mig? Jeg
Hoved, at det er andet
Hm, Klausen paa
Mordbrænderen, fordi

mme.

tbolt! Her er Idlos

mme.

mer jeg.

de andre, skjondt ved
r den dagelte Dor) Hallo,

Skarre

kan jeg faae Tid

Ja, naar det skee
vel ikke skee? Jo
ke skulde være Damer
[illegible] Taren; Hor

Horn

kad mig sove i

Nej, Hr. Kani
gaaet ned i Haar

nok.

r.

a?

et er kun det gamle

Alle Folkene ere paa
ed.

Ja kom! kom!

Skarre kom

Det er jo forskræk
ket den Ronne derovre.
Kv. Naar jeg bare v
kulde dog trøste hende.
ræfe. (banker paa og aabne
Kantcellraad!

Hor

Raa naa — nu

yken Datter.

Stemme.

lie. Det er den ſidſte
De gaaer ned af den

temme.

hvis De vil ſkynde

H

Vi ſkal ſgu gaae
i mindſte.

Fru Horn

O nej — for Gu

H

Slip mig! hører d

Fru

Nej nej — du
min Død.

Hor

Vi ſkal ſgu gaae in
det mindſte.

Fru Hornun

O nej — for Guds

Hor

Slip mig! hører du!

Fru H

Nej nej — du maa
min Død.

mig. Han vil lade
de vi og paa den af-

.

.

um.

? Hvor er mit ulyk-

paa. Doktor Starre

.

.

pante Sølvtøjet ind,

Fru

Ja det er sandt!
Ej ind — Kaaber o
Lad os følges ad! B
det maa jeg have med
Barn! Jeg har dog
kommer strax.

Else

Der er Morten,
Fader er ivrig! O d

Jeg vilde tale med
at pakke Sølvtøjet ind,

Fru

Ja det er ſandt!
Tøj ind — Kaaber og
Lad os følges ad! Bi
det maa jeg have med.
Barn! Jeg har dog al
kommer ſtrax.

Elſe (ſe

Der er Morten,
Fader er ivrig! O de

n til en Stol)

Begynder det ikke at

nig.

indebrænde med Dem.
Døden være sød.

Hold mig i Haanden!

R

Jo det ved Gud je

Men det er min e
ch har forskjærtset De
insel igaar.

H

Hvor kan De sig
Dem, for De er saa f
Elise Ribolt —

Ro

Jo det ved Gud jeg

Sl

Men det er min ege
ſelv har forſkjærtſet Dere
førſel igaar.

Rc

Hvor kan De ſige
Dem, for De er ſaa fly
i Elſe Ribolt —

Dieblik som dette?

over, at De kunde

Glæde. Jeg saaer

n.

ſkulde at ſkade
im galt ud. Men nu
ighed. Nej var det m
ſtraaler, ſaa ſkulde
ved jeg nok, hvor je
n Par Stykker af dem

Hvor da?

Ja det ſkulde
h, det ſkulde ikke v
kulde bare ſaadan

lumſt. — Puh — jeg e
Det var ellers godt, at To
gamle Skuur at ſlaae ned
ſeet galt ud. Men nu ha
lighed. Nej var det mig,
Lynſtraaler, ſaa ſkulde jeg
veed jeg nok, hvor jeg v
et Par Stykker af dem.

Ro ſ

Hvor da?

Ly

Ja det ſkulde De ſn
ſig, det ſkulde ikke være af
ſkulde bare ſaadan ſtikke

kun har ſtaaet og
e ſvedte ſom Bæſter.
i Vinduet) — naa det
ſkal vi ſnart faae
m Mortenſen er ſelv
Kone. — Naa kom
gaae ned ſammen.
ſaa gaaer det bedre.

at hjælpe mig.

og Roſalie gaae.)

mappe hende fra mig.

Fru Rib

R

Naa Lyng, nu
Hiſtorie forbi. (til Fru
og fornøjet over, at

Ja du kan ſagt

Saae De noge

…m selv kom kjørende
…lde en Naboerske. —

Hoved.

…e paa det kjedelige
…r skinsyg paa Ilde-
…g noget andet at

Men hvad er der

Jeg maa tale me

Jeg vil ikke høre

Jeg vil ikke
kommen for at anklag

paa Gaarden. Vil D

Men hvad er der

Jeg maa tale med

Fr

Jeg vil ikke høre

Jeg vil ikke un
kommen for at anklage

nneve. Ar, jeg siger
nen blot for at De
te. Fruen, som ikke
jeg veed ikke hvorfor
mig at tale ud! —
ede Tilstand paa et
et mig hen, og hvor
Hensigt, men hvor
e, Frue, mistænkte
jæle.

Fortæl videre, mi

Det sidste, jeg h
og Rygte, var tilintetgi
siden fra det Øieblik.
Rat, og der var ikke
en Eneste, der tænkte
Sang og Lystighed af
andre Lidenskaber i mi
allerig har troet mig
naar jeg paa de reisend

Fortæl videre, mit Barn!

Anna.

Det ſidſte, jeg havde ti
og Rygte, var tilintetgjort. Af
ſelv fra det Øjeblik. Alene fo
Nat, og der var ikke Een, d
en Eneſte, der tænkte paa a
Sang og Lyſtighed af Huſets
onde Lidenſkaber i mit Sind
aldrig har troet mig iſtand t
traf jeg paa de reiſende Glarn

at jeg var bleven
e, jeg kommer for
r at lide min Straf.

der har faaet disse
irden?

Det er Lynilden,

Nej vist ikke.

Fru

Skal man da lade
ring, for at han en and
kan denne Gang forsøgte
in Velfærd og sit Liv
kuner. Nej, hun skal a
ages.

Vend

Fru

Hr. Vendel! vil De
bliver ført til Birkedomm
for at have stukket Ild

Nej vist ikke.

Fru

Skal man da lade
tring, for at han en an
han denne Gang forsøgt
sin Velfærd og sit Liv
Luner. Nej, hun skal
søges.

Ven

Fr

Hr. Vendel! vil D
bliver ført til Birkedon
for at have stukket Ild

gjennem.

er ikke Deres Sorger;

– og det er ikke Jomfru

Rib

O Gud!

Ven

Jeg vilde have fortiet
ikke skjule længer.

Ri

Nej – nej! Det v

Fru

Ribolt!

af — og det er ikke Jom

Ri

O Gud!

Ve

Jeg vilde have fortie
ſig ikke ſkjule længer.

Ri

Nej — nej! Det v

Fru

Ribolt!

ornum har opsagt
og jeg har ingen
svide Gaarden af

et Ord til mig?
egen Tillid til din

? Jeg kjender en
a sin egen Ro og
gen af sin Mands
d, naar han vilde

du bestemme, saa skal jeg
til du vaagner igjen.

Fr

Men min Gud,
nde Mennesker!

Du beskæmmede e
ikke om de fremmede M
maatte gaae og ruge or
jeg har ikke mere nogl
noget. Det er mig,
Gaarden inat; jeg vil
heden.

til du vaagner igjen.

Fru Ribolt

Men min Gud, Ribolt! hu mede Menneſker!

Ribolt.

Du beſkæmmede en ſtakkels ikke om de fremmede Menneſker. maatte gaae og ruge over, er nu jeg har ikke mere noget at ſkju noget. Det er mig, ſom har Gaarden inat; jeg vil ſelv an heden.

ne rejste allerede Syd-
re forbi Vandmøllen

Enten det blev til
lige stor, og han,
ikke gjort det for at
at bringe de mørke

r dig selv, som har forkj
gydelsen af vort Ægtes
saa vilde jeg maaskee vær

R

Min stakkels Kone,
men man vil saa gierne
anden. Jeg er nu en
samme sagtens til at g
hvorledes vil du finde di

Fru

O Ribolt, det gaaer

lvor at ville forlade

i ikke være andet.

ned Dem —

kommer.

ønske til Lykke med
m godt sluppet. Ja

et Ord med Ribolt, in
Forvalter var nede ho
tælle mig, at Kansellira
gene i Gaarden, og a
Han veed, at jeg har
liggende, og at jeg n
Eted til dem, og derfor
i Gaarden her.

Har Hr. Vendel g

Madam

Ja De har en trof
forsikre Dem om. Men
leder ved den Sag. J

Forvalter var nede hos
tælle mig, at Kanselliraad
gene i Gaarden, og at
Han veed, at jeg har
liggende, og at jeg nok
Sted til dem, og derfor
i Gaarden her.

Ri

Har Hr. Vendel gj

Madam

Ja De har en trofa
forsikre Dem om. Men
heder ved den Sag. Ja

ælpe.

at see alt fra
oer er kommen
men den er
at troe. Det
an ved en for-
nne oprette al

nogle Aar? Det kunde
pagtning eller saadant n
Sum, som De kunde le
at bringe Orden i Ting

Det kan Hr. Ribol

Madam

Aa nej! Dem har
betroer Dem mine Skil
vel forvarede? — Vil
Ribolt?

maaſkee lade ſig ſjøre.

Fru

Madam Mortenſen
Elſe ikke vil komme t
indeſtaae for, at hun v
andrede Forhold?

Madam

Nej, hvor kan je
ſelv en Mund. Hvad

O Moder! du ſ
lade mig lære Tydſk o

1.

vet ikke nok, at
hverandre. Naa,
Død og Plage!
o følle Kræ, der
Elſe! kom ind!

1.

hun har faaet
vil være Moller
re ved det?

Fru F

Madam Mortenſen,
Elſe ikke vil komme til
indeſtaae for, at hun vil
andrede Forhold?

Madam M

Nej, hvor kan jeg
ſelv en Mund. Hvad ſig

E

O Moder! du ſpild
lade mig lære Tydſk og al

r af mig. Jeg
o, men naar jeg
ere saa god imod
at tænke derpaa.

røve dig det, du
de andre) Saa ere

id Tak!
olgende Replikker.)

Hjerte — som De ille
Kjærlighed, der valte d
den første Gang, jeg saa

V

O Anna, gjør os d
nu en uafhængig Stilling
som kun De kan gjøre m
ville blive mig tomt og

A

Af Gud! hvad skal
Ville mere. Gid De ik

et i Spiseſtuen er

forlovelse. Det er
ed den unge Mor-

gud, Hr. Lyng —

det var —

ud ſtolenen?

Nei De tog feil.
lille Dem min Brud.

Jomfru Svendſen!

Da er det dog virk
jeg ere blevne enige om
Bryllup paa ſamme Ti

Gratulerer, Hr.
maa, at den lille Jo

med Frøkenen?

Vend

Nej De tog feil. Her k
ſtille Dem min Brud.

Lyn

Jomfru Svendſen! Jeg

Ribo

Da er det dog virkelig
jeg ere blevne enige om, at
Bryllup paa ſamme Tid.

Lyn

Gratulerer, Hr. Vendel
paa, at den lille Jomfru

u m.

i Lav med Rosalie?

g.

u m.

ildig. Doktor Starre
Amanuensis. Det var jo

g.

i ikke min Opfindelse. —
— Fy, Frøken!

Og saa
har gjort min
tre—fire — fem
alene — ja o
ogsaa de meest

Ja, Hr.
paa alt, hvad

Lad os nu
egentlig Vorherre
bragt de tre Fort
arbejdet, det skal
Kop Kaffe.

har gjort min Lykke.
tre—fire—fem Par.
alene — ja og saa
ogsaa de meest gemytlig

Fru R

Ja, Hr. Lyng,
paa alt, hvad Deres h

Madan

Lad os nu ikke sn
egentlig Vorherres To
bragt de tre Forlovelse
arbejdet, det skal vi
Kop Kaffe.

– 57 – 15 ſynter